

کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم	:: بدلون
د شاعر نوم	:: عزيز احمد عزيز
د شاعر د پلار نوم	:: ارواښاد پيدا جان
تعليم	:: شپاړسم (ايم اي سياست)
د زېږون نېټه	:: ۱۲-۱۲-۱۹۸۹
د زېږون ځای	:: بازار کلا سيف الله / سويلي پښتونخوا
گرځنده شمېره	:: ۰۳۲۱۸۰۷۰۰۶۷
کمپوز کونکی	:: محب الله ښېراز
خپرنده ویه ټولنه	:: پښتو ادبي ټولنه کلا سيف الله
د چاپ شمېر	:: (۱۱۰۰)
بیه	:: ۱۵۰ کالداري
دموندلو درک	:: دو تر پښتو ادبي ټولنه کلا سيف الله

مننه

دگران اونژدې دوست مُحِبِ الله ښېراز د زړه له
تله مننه کوم ، چې زما شعري ټولگه يې ټکي په
ټکي ولوسته او په ډېره زښته مينه يې راته
کمپوز کړه ورسره يې يوه په زړه پوري ، هر
ارخيزه ليکنه باندې وليکله.

له دې پرته د محترم استاد شېر زمان زيارمل
صاحب ، محترم ليکوال ترقي پسند انسان حميد
خان او ورسره د ملگري ظريف صباډېرزيات
مندوی يم چې زما پر شعرونو يې خپلي علمي
سيريزي وليکلې او ورسره د کليم الله کليم
صاحب ډير مندوی يم چې د چاپ په چارو کې
يې راسره ډېرې سترې گاللي دي.

عزيز احمد عزيز

تړون.....

د هغه نازنين او شيرين جانان په نامه.....
چا چي د تنكيو هيلو، نازكو احساساتو
او وربښمين خيالونو له لاري راسره ملگرتيا كړې ده او زما
د ژوند بهير يې په مينه تل ژوندی ساتلی دی.....

عزيز

سريزه

د رجعتي معروض او رد انقلاب توري سيلۍ په نړۍ كې په عمومي او زموږ په سيمه كې په ځانگړې توگه له ډيري اوږدې مودې راچلېدلې دي. دې توري سيلۍ ډېر روڼ فکرونه او ځلاند ستوري د خپلي ناولې لمن په څپ كې كړغېږن او پټ كړل، داسي چپه باد و چلېده چې ټول تاريخي او ټولنيز قدرونه يې سر چپه ودرول د بدلون، انقلاب او نظرياتو ناره ښكښل و گرځېده غيبت، تربورگلو، ځان خوښي، شخصيت پرستي او خود غرضي لوړ ټولنيز قدرونه و منل شول. سپېڅلې هيلې طبعي آرزوگانې او د ټولنيزي خپلواكۍ مبارزه گناه و گنل شوه. زموږ د روايتي مينې، ورورولۍ، خواخوږۍ او د لوړ ثقافت ښكلې خبره بدگمانۍ، كركي او دتيتي سويې پرېدي رسمونو او نااشنا خيالونو رابدرنگه كړه، په سازماني دندو كې د نظرياتي تړون، وفادارۍ، پټ او وقف كېدو ځای پانگې، چاپلوسۍ، ځان ځانۍ او شخصي گټو و نيوه.

د ليك هنر، ادب او آرت زوال و موند. د موسيقۍ په مړۍ پښه كښېښوله شوه د ټي وي او راډيو د سرکاري ډرامو پرته هنري ډرامې له لر او بر پښتونخوا څخه يو مخ كډه و كړه د copy to paste اصطلاح او عمل د ټولو علمي، تحقيقي او

تخليقي خانگوتاداو و اېست . يوې خوا ته باسيواده ځوانان د سپينو خولو، سرو شونډو، تورو زلفواو د سرو اننگو په ستايلو مست دي بلې خوا ته بيا د ناهيلي او ورکي لاري لارويان په داسي کړو وړو، خيالونواو جاموتېر اېستل شوي دي چې د چاپيريال له بدمرغيو او د وخت له غوښتنو څخه کانه او پرانده په يوبل جهان کې ورک دي.

په داسي حال کې ملگري عزيز احمد عزيز د شعر هنر د خپلي ټولني دڅېړني، د ځوانانو د راوينولو، درون صباوون د بدلون د پاره د وروستي طبقاتي جنگ د نغاړې په توگه په کار راوړي. ملگري عزيز زموږ د مراعات يافته خواصواو د بې برخي خاوري سروگړو انځور په هنرمندانه ډول په لانديني بڼکلي او پاڅه شعر کې داسي څرکوي:

څوک انتظار کې د خيام ځنگيرې
څوک بيا په هيله د کوثر ويده دی
د پښتو ژبي او ادبياتو د يوه زدکونکي په حيث زما د اومړي
ادراک او استنتاج يوه ناچاره رايه ده چې د پښتو ژبي د اولسي
ادب د منظومي برخي پلو د مذاحمتي، رزميه، پرمخ تللي او د
پراخ فکر له ملغلرو څخه ډک دی. البته دپواني يا مشترک ادب د
کلاسيکي شاعرانو راپه دېخوا تر ډېره حده منظومه برخه د ذکر

شو و مطالبو پر څنگ د ټولني د غوښتنو او اړتیاوو پر ځای نابلدو
 خیالونو، تشو روحاني کیسو، بې ځایه اخلاقي لارښونو
 پر سولې ده. له هم دې علتته پښتانه ځوانان او پښلي، سپینږيري
 او مېندي د ټپې، کاکړۍ غاړو او داسي نورو له خوږلت څخه
 خپلي خبري او ویناوې شیرینوي او زړونوته ژوري لاري پیدا
 کوي. نه یواځې په ماقبل منطقي مجلسونو کې بلکې په ټولو
 جدي بحثونو کې هم په مدلل ډول د وروستي تکان په توګه
 کارېږي. د پښتو ژبي دیواني اړخ منظومه برخه بیا په خپل وار
 ځینو سرتېرو شاعرانو د خپل زړه په وینو خړوبه کړې او په سرو
 گلونو یې پسوللې ده. هم دا د جرات خاوندانو ویاړمنو شاعرانو د
 شنو او سرو لمبو د شغلو د ستایلو پر ځای په بل شوي اور کې د
 سوځېدلو خلکو چیغي او کوکي د شعر په بڼه اولس ته رسولې
 دي. د خپلي اولس پرهرونه یې ورګنډلي بې وزلي یې په توان ور
 اړولي او ظالم په مخ کې یې پیاوړی اولس درولی دی. د
 استبداد خاوندان د هغوی بادرار استعمار او تالي خټ نوکران یې
 اولس ته په ګوته کړي او بیا یې لڅ کړي او کلک یې غنډلي دي
 ځوان ملګری عزیز هم په دا قطار کې ولاړ دی. ملګري عزیز د
 خپل شعر په غشي د پښتني ټولني د مسخ شوي قبیلوي جوړښت
 کرغېړني خپرې د خان او رجعت ناولي استثماري څلي نخښه
 کوي. د لویو لویو بادرانو د نظام په خلاف استثمار شوي خلګ

راټولوي ځپلی اولس راپاروي د جابرانو فرسوده نظام راپنګول
غواړي او په ځای یې د خوارانو د ټولنیز عدل نظام درول غواړي
د خوارو بې وزلو خلګو په څنګ کې درېدل او د بادارانو له
حکمه د سرغړونې په لذت او جرم ښه خبر دی ځکه خو وایي:

د مرګ په غېږ راته بله زندګي راکوي
ما د اوروڼو بیایي خوشحالي راکوي
ځوان شاعر د جنسي توپیر په اساس دمېرمنو کردار او د هغوی
وجود یواځې د نارینه د رومانوي تسکین تر حده د رالښوولو
کلک مخالف دی بیا د یوه داسې قام او اولس مېرمني چې په
تاریخ کې د خپلواکۍ د مبارزې په لار کې سرونه شندلي او ویاړ
یې په برخه شوی دی. او هم نن د مبارزې په ډګر کې د مېرمنو و
فعالي برخې اخیستلو ته خوشبین دی. د پښتني پیغلو او
مېرمنو رښتني ښکلا د هغوی په سنگار کې نه بلکې د هغو په
فکري پوځوالي او مېړانه کښې ویني د بیلګې په توګه:

پیغلي یې څیږي و سنگر ته دسیالۍ دپاره
هسي نادان یم په دې سترګو کې کجل لټوم
د پښتانه اولس په ټولنه د تپل شوي ناورین او د سرونو په لو
اند پښمن دی په خونړي لوبه کې ښکېل کردارونه یې په محکمه
راسربېره کړي دي د پرېديو نوکران یې تر کلکي نیوکي لاندي

کړي دي د خانانو له پلوه قام او اولس ته د ګڼې او ترقي نه راوړلو په نسبت او پر تله د اولس په ژغورلو کې ناکامۍ او په اولس د پرېديو د ناتار د نه مخنيوي په اړه قهرېدلی دی په یوه قام کې د واکمنو او خوارو خلکو د ګټو او ژوندون تر منځ ژور تضاد ویني په خپل شعري داسي راوړي:

خانانو محکمه او اسمان دي سره خومره ليري
زمونږ او ستاسو تر میان دومره فاصله پرته ده
او نور نو د بې هنره او تر ځان محدوده واکمنو پر ځای خوار
اولس ته اولسي اتل لټوي د بیلګې په توګه:

په دغه کلي کې واکمن دي بې هنره خلګ
نور دې اولس صنوبر غوندي اتل لټوم
د عزیز احمد عزیز د غزلو تحلیل که د شکل او مضمون د مقولې
په اوزار و کړل شي نو په لنډه توګه دې پایلې ته رسېږو چې د
ځوان شاعر لومړۍ شعري مجموعه د پښتو ژبې په مذاحمته او
مترقي ادب کې یوه ښکلې اضافه ده. شعرونه یې په ټیکنیکي
لحاظ په بشپړه ډول موزون او ارکان یې د پښتو شاعرۍ په
عروضو برابر دي ، د شعر انداز یې ښکلی سندرېز، ایجازي ،
اسانه او عام فهمه دی ځینې غزلې یې ډیرې په زړه پورې او په

بدلون

عزیز احمد عزیز

ځينو غزلو کې د خورا لوړې سويې پاڅه شعرونه لري. چې زړه راکښونکي سکنت او مدعا لري.

د ځوان شاعر لومړۍ شعري مجموعه بدلون د مطالبو او موضوعگانو په حواله څه محدوديت هم لري تاريخي مهمي پيښې، تاريخ جوړونکي انقلابي شخصيات، غورځنگونه او رزمونه د يادولو اړتيا لري. ناوړه رسمونه عمومي مغالطې او داسي د نوې نړۍ نوي مضامين خپرل غواړي ځوان شاعر د خپل فکري يون په ډگر کې په انتقالي دوره کې قرار لري ځيني وخت روانه گډوډي او خونړۍ وضع د غريب اولس د انقلاب د درسگاه په توگه تعريفوي په لاندیني شعر کې يې گورو:

و دې غريب اولس ته لار د انقلاب ور ښايي
دا قهرېدلی په غضب اخته اسمان مي خوښ دی
او بيا ځيني وخت دواکمنو په دې استبدادي او د ظلم په نظام کې
د امن خوب او د سولې بيرغونه ويني ، د مثال په توگه يې
لاندینی بېلگه:

دلته	به	د	امن	جنډۍ	جگي	شي
وخت	راسره	داسي	زمزمه	وکړه		

په ځوان شاعر کې داسي څرک وينم چې دی به په راتلونکي کې

بدلون

عزیز احمد عزیز

خپل شعري هنر ته د موضوعگانو په هکله نوره ښکلا، جدت او پراخوالی وروڅه بڅښي.

په مجموعو کې، د بدلون، د یو ښکلی زیار په تیاره کې یوه بله سپرغی د واکمنو د جبر په خلاف اولس ته یو تکړه رغدی، د بدلون، د یوه روښانه ډیوه ده چې د اباد اولس او سمسور هیواد لار پکښې موندل کېږي د طبقاتي جنگ او د ټولنیز عدل د مبارزې د میدان د یوه سپاهي په حیث هیله مند یم او خواهش کوم چې د ملګري عزیز د فکر لېنده نوره هم پیاوړې شي، پوخوالی وه موندی، لوړه او زوروره شي چې د قلم په غشي نور شعرونه او مضامین جوړ کړي طبعي ده چې لا هنري او زیات کیفیتي او پاڅه شعرونه چې د ظلم او جبر د خان او رجعت دا مصنوعي زېړ هسک رانسکور کړي.

پروفیسر حمید خان

کوټه 02-01-2015

جمالیاتي او مزاحمتي شاعر

د ځوان شاعر عزیز احمد عزیز دا زیار د ستایلو وړ دي چي ده خپل منظوم اثر چاپ ته چمتو کړی دی او د ادب جهان ته یې یو نوی گلبوتی و سپارلو. ترڅو چي مي دا کتاب لوستی دی نو دا پرېکړه یې ځایه نه راته ښکاري چي پکي شاعر خپل شاعرانه وجدان په هنري پسرول پسرولی دی او جمالیاتي احساس یې د وخت او سستم په ستم کي هم ژوندی ساتلی دی په مشخص نظر یې جهان لید کړی دی. او بیا یې په خپل شاعرانه کمال تجسیم کړی دی. د خوار اولسونو انځورگیری یې کړې ده.

دا قسم ادبیات له ویني څښونکي فاشزم سره په مقابله کي د خپل تکامل یوه بل پړاو ته داخل شوی دی. چي دا پړاو د غښتلي سوشیالستي سستم له منځ ته راتگ څخه شرو کیږي د دغه وخت ادبیات او تېوري په ګډه او یوه سنگر کي د زیارکښو انسانانو د ګټو ژغورنه کوي او د سولې او سوشیالزم د ګلشن څارنه کوي. څه رنگه چي امپریالزم په اوسني وخت کي د خپل بحران په مرحله کي واقع دی نو د امپریالستي ادبیاتو ننی بحراني کیفیت له امپریالستي بحران څخه پرته د مطالعې وړ هم نه دی.

د مترقي ادبياتو او ټېوري ډيري ښې ځانگړتياوي په دې کي دي چي د باداري، فيودالي او بورژوازي ادبياتو پر خلاف د خوارېکښ انسان د حاکميت او په بنيادي تحليل کي د بې طبقو ټولني د جوړېدو له پاره زيار باسي مترقي ادبيات د طبقاتو د محوه کولو او له يو انسان څخه د بل انسان له استثمار څخه د خلاسي ټولني په لور برياليتوبونه ترلاسه کوي.

د ملگري عزيز په دې شعري مجموعه کي مي بشپړه دا زيار په نظر راغلو چي پکي د نړۍ زيارکښو ته يې دا درس وؤ چي نور د سامراج او د هغه گوداگيانو څخه خپل منافع او انرجي ژغورو او خپل ژوند ته به خپل جنت لټوو.

د دې ځوان شاعر په شعري بېلگه او د ده په عمومي ميلان کې مي بشپړه دا احساس او د تفکر اساس مي داسي محسوس کړی دی چې دی په ادبي جهان کي د هغې ميتودولوژي (Methodology) او ايډيالوژي (Ideology) له پلويانو څخه دی د کومو تهيو رستان (Theorists) لارښونه چې ماکسيم گورکي او د هغه لارښود استاد ولادمير لينن لاره په پوره متانت سره پر مخ وړي او د استادانو ځلاندو پرنسپونو (Principles) په رڼا کې د ادبياتو د اصلي ماهيت او مضمون لا پسي روښانه کوي ځکه د استادانو ايډيالوجي زموږ د وخت هغه پياوړې ايډيالوجي

بدلون

عزیز احمد عزیز

ده چې د نړۍ په خورا پېچلو سياسي ، اقتصادي او فلسفي حرکتونو کې موږ ته علمي حقایقو او عملي مبارزو لوری را ښودلای شي د دې ادیالوجۍ ډېر لوی فرق له نورو سره دادی چې ټولني ته د طبقاتي تنازع په هینداره کې گوري .

نوې ادبي تهیوري د شاعرانو او ادیبانو د تخلیق په باب تل طبقاتي تحلیل او دریځ لري ځکه نوې ادبي تهیوري هر ادیب او شاعر جلا نه گڼي بلکې د پرولتوري ادبیاتو منځ ته راوړونکی بدلون ، سره زر ، لولي او باید د دوی ایجاد شوي آثار د نړۍ د ادبیاتو د پر مختیایي بهیر او هدف له پاره د لارښود حیثیت ولري .

په درناوي

شیر زمان زیارمل

پښتو ادبي ټولنه کلا سیف الله

عزيز احمد عزيز يوتاند او تکره شاعر

شعر ليکل هر کله د يو شاعر د ضمير د نازک تخيل هغه زړه لړزونکی ږغ او سپېڅلی احساس وي چي شاعر پکي بلاخواږه او ترخه حقيقتونه په ډيره نرمه، خوږه، پسته، روانه او زړو وړونکې لهجه سره سرگند کړي وي. آن دا چي داسي رښتوني خبري چي هغه عام فهمه نشي گرځېدای او نه يې عام وگړي په اولسي ژبه بيانولای شي خو شاعر دې چي هم هغسي سختو حقايقو ته ځان جوړ کړي او په پسته ژبه يې و اولس ته په حساسه او سالمه توگه ورسوي. له هم دې کبله و شاعر ته د قام سترگي هم ويلاي شو.

که څه هم يو خوا ته د پښتو ادب دا وخت له نېکه مرغه بلاشاعران او چوپړ وهونکي لري. نوبلې خوا ته د ډيرو سترو ليکوالانو له خولې دا ټکي هم راوځي چي و پښتو ته نور د نشر اړتيا ده بايد شاعران له خپل شعري ذوق سره سره و نشر ته هم مخه کړي. دا خبره به زه تر يو حده تايد کړم خو چي کله سړی د داسي تکره او تاند شاعر وه هڅانده او نازک خياله شاعري ته خيال وکړي او په ډير غوريې و وايي نو زما په خيال د داسي شاعر په شعر کي هغه د نشر خوند او تنده هم پوره او ماته شي. نو بيا نشو کولای چي هغه پورتنۍ خبره سل په سل کي تائيد کړو. ولي چي کوم کس د

شعر په نغمیزه ژبه کوم څه څومري په خوند بیانولای شي چي هم خوند وي او هم مقصدیت وي نو باید بیا هغه شاعر نور هم پر دغه کار په دغه لیکه کي تشویق کړل شي. او ورسره یې ملا ټینګه کړل شي. خود نشر اهمیت هم په دې نه کمیږي او خپل اهمیت به په داسي شاعري لا نور پیاوړی کړي ولي چي په نشر کي د ډیر تریخ حقیقت بیانولو پر ځای چي د شعر حواله ورکړل شي نوزیات جامعت و مومي.

په هم دغه نغمیزه او هڅانده شاعرانو کي یو عزیز احمد عزیز در یادوم چي دا وخت یې عمر هم بس ۲۵ کاله دی، خو په دې کم عمرۍ کي یې په ډیره خوږه ژبه د شعر د تخیل او تخلیق ویاړ تر لاسه کړی دی. اودا چې لومړۍ شعري ټولګه یې وچاپ ته تیاره ده چې نوم یې ورله (بدلون) غوره کړی دی. هم زه به یې دا لویه نیکمرغي و بولم. ولي چي عزیز احمد عزیز و خپل شعر ته یو ټولنیز فکري او فني شکل لري او زما په اند که یې نور هم تشویق کړو نو نژدې ده چي موږ به و پښتو ادب ته یو بل جوهر وموندو. لکه ستر خوشحال بابا چې وایي:

چې غوتې پسي وهې په لاس به در شي
چا ويل چې په درياب کې گوهر نشته
د عزیز احمد عزیز و شاعري ته که په هر اړخیزه ډول ځیر شو

نود پر څه به په لاس راشي خو په دې اړه چې د عزیز په شاعري څومره زه پوهېږم او په ژور نظر مي لوستې ده نو داسي جوتېږي چې په دې شاعر کي د شعر ليکلو او ويلود تخليق قوت شته او هم يې د شعر فني اړخونه پوره دي. خو که بيا څه کمي پکښې هم وي نو د هغه په هکله به دومره ووايم چې (د بنايستې يو عيب نه عيب دی) او که بيا يې د نظر او خيال وځواته راشو نو د عزیز په شاعري کي نازک خيالي، جماليات، طبقاتي توپير او ورسره روايتي اړخ هم شتون لري، او بلي خوا ته ټولنيزه بې انصافي، قبائلي تضادات او مذهبي کاروباري اپروچ ته هم د تنقيد په نظر کتل شوي دي چې نن سبا يې زموږ په ټولنه کي په خلاف د تبليغ کولو زيات ارزښت دی. او که وگورو نو زموږ ټول ليکوالان هم په خپلو ليکنو او شعرونو کي د دې ټولنيزوالي تبليغ روان کړی دی او ورباندي زيات زور اچوي چې د عام اولس فکر راواړوي چې د ټولني د بنسټيزو ستونځو چاره کول په څه کي ده؟ او له دې سره سره د عزیز شاعري نور هم گنشمير موضوعات لري چې زه به هڅه کوم او و توانېږم چې په دې ليکنه کي يې راغونډ کړم سره د ده د شعر په اثبات. لکه څنگه چې عزیز په ټولنه کې و هغو مخورو ته گوته نيسي کوم چې هغوی د خپلو ځانونو او بچانو د ژغورلو له پاره د بل د کور ځوانان او وگړي په ناجايزه توگه د جنگ مېدان ته لېږي او نوم يې ورله د غزا ورکړی دی. او شاعر پر

بدلون

عزیز احمد عزیز

هغو باندي تنقيد کوي او ورسره و خپلو پښتنو ته د يووالي رغ
کوي او د نفرت او کرکي څخه کرکه کوي. په هم دې اړه د عزيز د
شعر نمونې څه په دې ډول رانقلوم:

ځوانان ليرې او دی په خپله پر نغري پاتيرې
دا مي يقين دی او دغسي له فرمانه ښکاري
بايد چي يو شو د نفاق ارونه مړه کړو زياته
کنې عزيزه! بې قدري مو را روانه ښکاري

او بلي خواته عزيز هغه انسانان هم تر انتقاد لاندې کړي دي کوم
چا چي زموږ په ټولنه کي د مذهب غلط پرچار کړی او و نړۍ ته يې
بد ايسوي، يوازي مذهب د ځان په شخصي گټه تماموي او
ورسره هغه مذهبي ټيکه دارن په گوته کوي چي ټول عمر يې
مذهب د دربار ماتحت جوړ کړی وي. نو عزيز ورپسې ډير په
خيرنيز ډول گرځي او ورته په تنقيدې نظر گوري، څه داسي يې
په گوته کوي:

د څو غټانو درباريان دي ورله گټي کوي
غارې تازه کړي آياتونه د قرآن و وايي
ملا په ورځ کي زما د حق غاصب دی
په شپه يې چوف کړ استغفار ویده شو

بدلون

عزيز احمد عزيز

او بل ځاي خو د استعمار و خواته هم څوته نيسي چي د
خلگواستحصال د ملا يا خان په جامه کي تر سره کوي او خان و
ملا دواړه د يوې غاري ماران بولي چي دا هم زموږ د ټولني يوه
ستره غميزه ده چي ساده اولس مو په رنگ رنگ بې ځايه
بنايستو شعارونو غولېدلې دي او لا يې نوراستعماري لاسونه
غولول غواړي نو عزيز يې داسي په خپل شعري هنر رانېکاره
کوي:

د ايمان شمع دې مړه وه ځکه ولاړې
چي دې پرېښودل سنگر او ميدان دواړه
په شپه کي راشي سجدې کوي دخان پر درگاه
سهار ملا شي د جمات او له درباره وځي
دلته د حق ژبه گونگۍ عزيزه!
دلته څوک نه کوي صفا خبري
بل ځای بيا په ټولنه کي د بې انصافۍ او بې معياره قوانينو ته هم
بد وايي او د خپل قام خواخوږي سرگندوي او له دې سره سره
خپل قام دسولي او امن قام بولي کوم چي ټولي نړۍ د جنگ
ميدان دهغو وطن جوړ کړی دی:

څوک انتظارکښي دخيام ځنگيرې
څوک بيا په هيله دکوثر ويده دی

بدلون

عزیز احمد عزیز

نوروته هر څه ور رسيږي په ژوند
خو يو پښتون دی چي نهر ویده دی
د سولي خلگ جنگ ته وه هڅوي
گورئ غوغا مي په کابل گډه شوه
عزیز په خپله شاعري کي د پښتو و متلونو ته هم تر خپله وسه
ځاي ورکوي او د خپلو تیرو اتلانو و خبرو ته هم غوږ نیسي او په
داسي شکل يې بيانوي:

خپله خوله کلا ده هم بلا خلگو

نه یم په خبر خو پښتانه وايي

زه عزیزله ژونده ځکه سترې یم

دلته پس له مرگه چاته بڼه وايي

خو تر ټولو مهم اولوی احساس چي د خپلي اولس د راوینلولو له
پاره لري په ټولنه کي د انصاف له پاره خلگ راو پاروي او ورته
په ډاډه زړه د خپل خپل شوي اولس او د قام د مشرانو په منځ کي
چي کوم معاشي فرق شتون لري هغه په گوته کوي او دا معاشي
فرق په ډیره سالمه او خوږه لهجه بيانوي او دا معاشي توپیر و
ټولنه ته ور ښکاره کوي.

موږ خو بې سر و کال په خوله گرځوو
 ستا سو پر کلي خو روژه تېره شوه
 په لوږه، تنده غریب شپه تېره کړه
 په بېغمۍ باندي سالار ویده شو
 عزیز په خپله شاعري کې له وطن سره هم خورا زښته مینه
 سرگندوي، د وطن هربوټی، کانی او لعلونه ښه ایسوي او د هېڅ
 وطن پر محلونو خپله جونگړو نه سودا کوي. او که هرڅو ښه او
 بد حالات یې پر وطن راځي خو دی یې و مقابله ته تیار دی او نه
 غواړي چي وطن دي د پریډیو په شکیل کي راشي او پریډي دي
 باچاهي پرې وکړي. او دخپل وطن مظلومیت هم د بل تر باچاهۍ
 ښه او ویاړمن بولي. د نورو وطنونو په بدله کي خپل وطن ښه
 ستایي او خپل وطن د ځان له پاره غنیمت لولي. عزیز چي په
 دومره کم عمري کي دی هم ځان د نورو هیوادونو د وگړو سیال
 بولي او هېڅ په خپل خواږه وطن او دخاپوړو پرځای د تور داغ
 لگولو زغم نه لري بلکې پکي د امن راوستلو تلوسه لري. لکه
 چي وايي:

د هر وطن حسن ستایلو له وي خپل شاعران
 زه خپل ښایست لیکم پر لویه پښتونخوا یې لیکم
 هغه د گلو وطن نه وو اوس د جنگ کلي وو
 د ظالمانو بې دردانو په لاس ږنگ کلي وو

بدلون

عزیز احمد عزیز

دنيا يوه ده په سلا مو ولي
تاريخ د گراني پښتونخوا مو ولي
زه پرې خوشحال يم خو دا نه چي جنازې ترې باسم
ماته د امن او د ميني پښتونخوا په کار ده

او يو بل شی چي د عزیز و شاعري ته يې ځانگړتيا ورکړې ده هغه
(سترگي) دي. چي دا يو توری ډير زيات کارول شوی دی او په
رښتيا هم په هر هغه شعر چي سترگي توری پکي کارول شوی وي
ډير په پسته او خوږه ژبه پکي راغښتل شوی دی او واقعاً يې هم
و هغه شعري غزل ته ځانگړتيا ورکړې وي. او د عزیز په شاعري
کي د يو خاص علامت په توگه ښکاري چي ورته په شاعري کي
علامت نگاري ويل کيږي د بيلگي په توگه:

زړه کښې خو مي ته يې او ستا سترگي دي
ياره ښايستي دي رښتيا سترگي دي
زه دي په ابرې ابرې کړم ياره چي
سرې لمبې اورونه که دا سترگي دي
ماته وايي هيڅ حال به ته نه وايي
زه يې څنگه پټ کړم زما سترگي دي

بدلون

عزیز احمد عزیز

نظر مي ستا په پښتنو سترگو کي
بلا مزې دي په دې دوو سترگو کي
خومري حيا او رنگيني پرته ده
ستا مهذبو ښايستو سترگو کي
خلگو له ما نه به گيلې نه کوئ
ورک لېونی شوم لېونو سترگو کي
حکه خو نه اوږي نظر له تا نه
مينه دي ډېره ده په مړو سترگو کي
عزیز چي داسي له دنيا جلا يم
فکر مي اړ دی په هغو سترگو کي
ولي چي په عامه توگه کله يو شاعر زيات يو توری يا لفظ يا د يو
شي نوم په يوه غزل کي زيات رانغاړي نو هغه غزل بيخونده شي
خو عزیز په کارولو سره زيات خوند او خوږوالی پکي پيدا کړی
دی.

عزیز په خپله شاعري کي د پښتو ژبي نور نوموړي شاعران هم
ستایلي دي او داسي ښکاري لکه چي د پښتو په شاعرانو کي يې
د نورو شاعرانو په پرتله دا ياد کړي شاعران ډېر خوښ وي او د
شعر په نغميزه ژبه يې و قام ته ور ښکاره کړي دي.

زما و ژبه ته يې مينه او ښکلا ورکړې
 دروېش* مې هم د زړگي سر دی او کاروان* مې خوښ دی
 اوس به راشو د يو ځوان شاعرو ځوانه شاعري ته چي په
 خپل وخت کي او د ځوانۍ په تاندو شپو کي شاعر کومه شاعري
 کوي او ورته د هغو وگړو مخ را اړوي کومو وگړو ته چي د مينې
 او رومانس دردونه رسيدلي وي او د شاعرۍ په ژبه موږ ورته
 نازکخيالي يا جماليات وايو. په رښتيا هم عزيز خپله شاعري په
 دې زرین او ښايسته شال هم ناوې کړې ده او و خپله شاعرۍ ته
 يې د ناوې د لومړۍ ورځي زړه راکښونکي خالونه هم ايښي دي
 او دا نازکخيالي يې هم په ډېر ښايسته انځوريز شکل شاعرانه
 کړې ده او يقيناً به ورته د هريوه ويونکي زړه هڅيږي. او دا خيال
 يې له هېڅ شاعرسره په تړاو کي نه راوړم ولي چي عزيز په دې
 خيال کي يوازي خپله دميني لړۍ راټوله کړې ده ، په هم دې وجه
 يې ځانگړتيا په برخه ده ، په ټوله شاعري کي يې د مينې شاعري
 کړې زياته ليکلې ده او مينه يې د خپل ژوند يواځي هغه مقدس
 او پاک مقصد گرځولی دی او د ژوند هر څه چي کوي د مينې په
 پيمانه کي يې غواړي او مينه د ژوند داسي بامقصد حساس
 لولي چي به غير د مينې د ژوند کړه وړه ورته نيمگړي ښکاري. د
 مينې شاعري د عزيز و ټوله شاعري ته لا ځلا او ښکلا وربخښلې
 ده. نور اځي په دې هکله يې هم شعري نمونې ولولو:

خدايه سهار نه کړې جُدا به شو مونږ
 په پسته غېږ کي مي دلبر ويده دی
 اوس په تنکۍ ځواني کي گډه شوله
 اوس يې مستي ده د بنو پر کلي
 ستا پر جمال يې ليکم جانۀ پر ښکلا يې ليکم
 ما چي غزل کله ليکلې ده پر تا يې ليکم
 لا خو يې و پالي د ځان په رنگه
 لا څوک د چا د زړگي غلا نه کوي

د ميني په دونيا کي عزيز په خپله د خپل محبوب په وړاندي هېڅ
 کله دا نه خوښوي چي ځان د محبوب په مخ کي بې وسه ثابت کړي
 او هر وخت داسي انځوروي چي دی ورته ځان محتاج وگڼي
 بلکې هر وخت په دې هڅه کي دی چي پر محبوب باندي ځان
 گران کړي او هغه يې په مينه و پسولي او په مينه کي د خپل
 محبوب له مخي تکبر او غرور ښکاره کړي که څه هم داسي نه شي
 کيداي خو د محبوب ځان ته را جلبولو يوه ښه لاره يې غوره کړې
 ده چي پر محبوب نور هم ځان گران کړي او نور يې وه نازوي. عزيز
 هر کله په مينه کي د دې ادا ډيره تلوسه لري چي د ميني بار نور
 هم پر ځان واړوي او تل ورسره محبوب زياته مينه وکړي د هغې
 وجه هم دا ده چي دی په خپله ډيره زياته مينه و خپل محبوب ته

بدلون

عزیز احمد عزیز

ورېڅېني تش د لباسي مینې هېڅ نه دی قایله. یعنې په مینه کې
غرور او نازونه ډیر خوبوي چې له دې کبله به ورته د نازونو او
اداگانو شاعرو وایم. د بیلګې په توګه.

ما یې پر لاس عزیز لیکلی نوم خراب کړو وړ نه
هغې خندل وئیل یې بیا ورځمه بیا یې لیکم
عزیز به نور پر ځنګانه ویده ووم
هغې ویل خوب دي تنها نه کوي
اوبښکلني سترګې له ظالم دستوره راله وایي
عزیزه! زه به درته ډیري کوم دعا مه راخته

عزیز په خپله شاعري کې د ټولنې و هراړخ ته پام کړی دی او په
خاصه توګه یې په ټولنه کې د معاشي توپیر او د ټولنیز توپیر
ډیر زیات غندلي دي او د داسې نظریاتو او نظام یې په ډیره
ښایسته او مدلیله توګه غندنه کړې، د کوم له وجې چې په ټولنه
کې د لوړې طبقې له لاسه پر لاندې طبقه ډیر زیاتوب کېږي او
هېڅ څوک یې په دې لاره کې نه دي معاف کړي لکه په خاصه توګه
یې د ظالم نظام ملګري هغه که خان وي که مُلا وي او که نور
قامي مشران چې کوم څوک د غاصبانو یا ظالم نظام ملګرتیا
کوي. یعنې و هېڅ چا ته یې دا حق نه دی ورکړی چې هغه دي په
زور او ظلم د مظلوم او محکوم حق ووهي.

بدلون

عزیز احمد عزیز

عزیز په خپله شاعري کي د غزل څخه پرته و نظم ته هم ځای ورکړی دی او تر خپله وسه یې ډیر ښه نظمونه لیکلي دي او د نظم پر دوو اصنافو یې کار کړی دی یعنې سپین یا ازاد نظم او پابند نظم باندې یې کار کړی دی نظمونه یې هم تر زیاته حده د شعر په فني ټول پوره دي خو د ،بدلون، ،اوس هغه د ویر کلی دی ، ،، یوه گيله او مدعا ، ، یې ډیر ښه او جالبه نظمونه دي .

له دې سره د عزیز په شاعري کي یوه کمي محسوسېږي هغه دا چي په زیاتو شعرونو کي د اردو ، فارسي او مات گوډ عربي ژبي ټکي کارول شوي دي چي ځای په ځای یې د شعر سپیڅلتیا او سادگي ته هم څه زیان رسولی دی . خوزه په دې هیله یم چي دا کمي به هم له وخته سره له منځه وباسي . نور نو تاسو او د عزیز د شاعرۍ په منځ کي ځان نه ځنډوم او قضاوت هم وتاسو درنو لوستونکو ته پرېږدم . خدای دي د عزیز په شاعري کي لا ښکلا او ښایست راولي د ده د تل بریالیتوب او پرمختگ په هیله .

په مینه او درنښت

محب الله ښېراز

پښتو ادبي ټولنه کلاسیف الله

زه به څه وو وایم

تر هر څه د مخه په دې شکر اېستل په کار دي چې د پښتو ادب لمن دا وخت ډېره پراخه او غني ده. او ډېر داسې انسانان دي خاوري زېږولي دي چې له پښتو ژبې او قام سره بېکچه مینه لري. او له یوه اړخه هم دا انسانان خپله خوږه ژبه خوارېدو ته نه پرېږدي. که څه هم په دې وطن کې دا پوره هڅه کېږي چې موږ له خپلې ژبې ډېر بیرته پاتې شو په مکتبونو، عدالتونو او دوترونو کې په پښتو ژبه لیک لوست څه چې وئیل یې هم لویه گناه بلل کېږي آن تر دې چې د دوږخ ژبه یې ورته وئيلي دي.

له دې ټولو بندیزونو سره سره د شاعرانو او لیکوالانو جم غفیر دی، ډېر لېوني یې غرضه د دې ژبې خدمت نه یوازې کوي بلکې پر ځان یې فرض لولي. د شاعرانو په دې جمله کې ما هم خپله ونډه اخیستې ده او په داسې حال کې مې شعري ټولگه چمتو کړې ده، چې ټول وطن د تباهۍ او بربادۍ سره مخ دی. ټول قام شل او د ظلم و بربریت ښکار دی.

په خپل ۲۵ کاله ژوند کې چې مې څه لیدلي او کتلي دي، د ټولنې ډېر وېرونکي او زخمي زخمي تصویر په نظر راځي مکتبونه په بارودو الوزي واړه واړه ماشومان په مړدکو سوري کېږي د وطن ټول غرونه او سیندونه د نورو په واک و اختیار دي او په لکونو انسانان د مرگ شومه شول. او دا عمل نن هم په ډېره

سپین سترگی. روان دی. د انساني ویني هیڅ قیمت او ارزښت نشته.

ما خپله شاعري چي څومره کړې ده ښکاره خبره ده د داسي حالاتو اغېزه به ضرور لري تقريباً د شپاړسو کلونو و م چي د پښتو ژبي کتابونه مي لوستل او له دې سره مي خپله هم ماته گوډه شاعري کوله. تر ډېره مي خپله شاعري له ځانه سره پټه ساتله خو بيا د ځينو ملگرو په مرسته او لارښوونه مي د شاعرۍ باقاعده پيل د کلاسیف الله د شاعرانو ملگرو سره د ،پښتو ادبي ټولني، ، څخه وکړی.

د ملگرو ډاډ او حوصلې راکولو دومره توانا کړم چي نن مي شعري ټولگه چاپ ته چمتو کړې ده. شاعري مي ښه ده او که بده؟ په معيار پوره ده او که نه؟ دا قضاوت تاسو ته پرېږدم خو دومره ده چي تر حاضر ساعته مي چي څومره توان وؤ دا مي کړی دی.

هڅه مي کړې ده چي د خپل دانش او خام عقل برابر د سماج ټولي ناخوالي، طبقاتي تفاوت ، جبري استحصال، قامي مظلوميت ، ملایت او قبایلي ناولي رسومات او نوري ټولي غميزي په گوته کړم چي ددې وخت انسانان ورسره مخ دي.

پخپله شاعري کي مي دخپل ژوندانه تودې، سړې د جانان جفا او وفا ، د هجر بادونه ، د وصل ماښامونه او د میني ارزښت ته پکي بشپړه ځای ورکړی دی. د مطلق شاعر په حیث مي هڅه کړې ده

بدلون

عزيز احمد عزيز

چي د ژوند لوړې ژورې په شاعرانه آدبو کي و پسولم او د
جمالياتي احساس هغه تنده چي په ژوند کي بايد وي د هغه
احساس ترجماني او تجسيم و کړم.

مننه

د خپلو ادبي ملگرو انور انور، نواز قایل، کلیم الله کلیم، خلاق
ودان، ستار زېږی، خدائیداد شبگیر، محب محسن، عالم عادل،
سلام کاکړ، ظرفدا، گلزار عاصم، لعل محمد عاصم، حبیب
ثاقب، سمیع خوشحال، حلیم کاکړ او زین الله کلیوال ډېره زیاته
مننه کوم چي د شاعرۍ په اصلاح کي یې مرسته راسره کړې ده ،
د مینې یې پوره وړی یم.

مننه

د خپل سیاسي او محترم ملگري سید اکبر کاکړ او هغو ټولو
ګوندي ملگرو زښته مننه کوم چي زما سیاسي او نظریاتي
اصلاح یې کړې ده او د ژوند په هر ډگر کي یې کلکه ملګرتیا

بدلون

عزیز احمد عزیز

راسره کړې ده .او د ملگري احسان الله میرزي د زړه له تله
کورودانی کوم چې د کتاب د مالي لگښت په چارو کې یې راسره
ډېره مرسته کړې ده.

منه

د کلاسیف الله د سیمي د تکره سندرغاړو لکه امین
شباب، بشرمل کاکړ، رحمت واقف او روزي خان شوق کورودانی
کوم چې په خپلو بنایسته اوازونو یې زما شاعري زمزمه کړې ده.

په مینه

عزیز احمد عزیز

پښتو ادبي ټولنه کلاسیف الله

بدلون

عزيز احمد عزيز

بدلون

دا	فرسوده	مڙ	د	لويانو	نظام
د	زورورو			جابرانو	نظام
د	خو	بي	رحمه	شيطانانو	نظام
د	خُناورو			دلالاتو	نظام
چيري	چي	گته	خو	ماڙه	پڙسوي
چيري	چي	هر	اسراحت	خان	ته نصيب
چيري	چي	خوار	ته	ژوندون	شين ناورين دي
د	دنيا	خوند	او	خوږلت	خان ته نصيب
چيري	چي	ظلم	وي	ظلمت	اوسيڙي
چيري	چي	قدر	د	بشر	نه کيڙي
چي	و	لوڙپوڙو	ته	هر	خه ور رسي
داسي	نور	گران	دي	نور	وخت تر نه کيڙي

بدلون

عزیز احمد عزیز

له	دې	نظامه	بغاوت	پکار	دی
دې	کي	ساه	تنګه	خوارانو	خلګو
دا	په	هېڅ	شکل	منلو	نه دی
بس	په	یو	حای	زیارګېښانو	خلګو
د	مزدور	ټنډه	پاکول	په کار	دي
د	جبر	مخته	درېدل	په کار	دي
د	نفرت	ليکي	ختمول	په کار	دي
شمعه	د	علم	بلول	په کار	دي
له	غلامۍ	نه	خان	اپستل	په کار دي
له	هره	لوري	پاسېدل	په کار	دي
دا	خټاور	رسوا	کول	په کار	دي
تر	خپل	مراهه	رسېدل	په کار	دي
چي	سره	یو	رنګ	انساني	ژوندون شي
داسي	بدلون	ته	لاره	وړل	په کار دي

بدلون

عزیز احمد عزیز

په دنیا څه کوم که خپل که راته ځان و وایي
خدای خو دي وکړي چي جانان راته جانان و وایي

د خو غټانو درباریان دي ورله گټي کوي
غارې تازه کړي ایا تونه د قرآن و وایي

زما ایمان دی چي د خوار سړي اواز اُچت کړم
ته خو هغه کوي چي څه درته ځانان و وایي

په ځان کي و کورم چي خوله یې شوه خطا که څنگه؟
هغه نجلۍ چي راته کله کله گران و وایي

خپله خو تاته ښکاري پره یم خو زه چیري منم
هله منم چي قصیده دي غریبان و وایي

د ژوند په کلي کي عزیزه! لا بې برخي نه یو
داسي څوک شته چي د خوارانو د ارمان و وایي

بدلون

عزيز احمد عزيز

هيڅ نظر پر ما د احسان نه لري
زړه لکه چي هغه جانان نه لري

هغه چي په خيرو جامو ګرځېدل
نن هم خوارو زار دي اسمان نه لري

زړه مي غواړي ووينم يو داسي کس
څوک چي په دنيا کي ارمان نه لري

ته چي يې تواف ته هره ورځ راځي
دوئ يوه خويه د انسان نه لري

چاچي هم رټلی وو دا خوار اولس
ګوره نن په غاړه ګرېوان نه لري

ما عزيز چي څومره ښکلي وليدل
هيڅ څوک ستا په رنگه چشمان نه لري

بدلون

عزيز احمد عزيز

بيا مي ژوندون احساس کړو بيا مو سره روغه وشوه
ياره خوب وينم که رشتيا مو سره روغه وشوه

نه شوک راغلي دي نه پر مالوم نه وړ مالوم دی
بې له خانانو بې ملاً مو سره روغه وشوه

موږ په خندا کي يو له بله مرور شو سره
موږ مخامخ شو په ژړا مو سره روغه وشوه

بيا به بدلون راځي چي ظلم د هيڅ چا نه منو
که خواران يو ږغ شو پر دا مو سره روغه وشوه

خه غچ دي واخيست د خوار قام د پرېادی د بدل
شوک مو تر میان ناست وؤ پر چا مو سره روغه وشوه

جانان وئيلو عزيز نور يواځي نه پرېږدمه
که خدای پر يو ځای کړو او لا مو سره روغه وشوه

بدلون

عزيز احمد عزيز

کم یو تور تم چي پر جهان ياديږي
دلته وجود لري هر آن ياديږي

خه د حالاتو مجبوري به لرم
گني خدای شته ډپر مي جانان ياديږي

چي تر سهاره به موږ دواړو شمېرل
کله دي ستوري د اسمان ياديږي؟

خپله دي هم پر دنيا خه کړي دي؟
که دي تش نوم د خوشحال خان ياديږي

دلته د بل په غم شوک نه دي خبر
دلته و هر چاته خپل حان ياديږي

چي د خپلي قام په غم غمجن وو
نن راته ډير هغه انسان ياديږي

بدلون عزيز احمد عزيز

خدایه په څنگ هنر دي و نازاوو
ساده عزيز مي په ايمان ياديري

څلور شعرونه

لږ خو يې پوی کړه يم ستومانه ما له خوپه باسي
غزل خيالونه دي جانانه ما له خوپه باسي

په ډکو سترگو ورته گورمه يواځي ناست يم
ستا تصويرونه پر ما گرانه ما له خوپه باسي

هغه يې نه مني د خپلو سترگو زور نه مني
ته پرې گواه اوسه اسمانه ما له خوپه باسي

ستا برندي سترگي نازولي کاته تير باڼوگان
ته راڅېر نه يې قربانه ما له خوپه باسي

بدلون

عزيز احمد عزيز

ستا په باب ليکم خوندوره شي خو ورځي کيږي
هره خبره دي سندره شي خو ورځي کيږي

لکه چي نور يې لمسوي خو ځکه داسي کوي
اپله پر نه گای مروړه شي خو ورځي کيږي

گرانه بې تا چي شوم معيوب یم له هر څه و وتم
لکه مرغه چي بې وزره شي خو ورځي کيږي

خدای مه کړه کور يې لکه بيا زما پر سر وهلې
مخ رانه پټ کړي په لار تره شي خو ورځي کيږي

بيا پر منبر وعظ د قتلو کوي او بيا مو وژني
بيا مي تر غوړ هغه خبره شي خو ورځي کيږي

بدلون

عزيز احمد عزيز

د لاري مل مي وو پر څنگ به مي روان وو عزيز
کاش که جانان و وايي يو وخت مي جانان وو عزيز

وئيل يې نن و رقيانو ته خبر شومه زه
نور نه پوهېږم خو له زړه راباندي گران وو عزيز

پر نه خبره به يې زړه بدېدى هم ښه کېدى
عجب ساده وو عجيبه غوندي انسان وو عزيز

که د حالاتو مجبورۍ نه وائ هغې به وئيل
داسي به نه وو والله سم به مي په ځان وو عزيز

ماته بې و وئيل چي نور دي په پاک خداى سپارمه
بيړته به رالو او پر خپل کای به پشپمان وو عزيز

بدلون

عزيز احمد عزيز

دحيا خادر يې واغوست زما مينه پشته شوه
مستي هيلي مي شوې خواني لا مي نوره تلوسه شوه

اوس دي ياد دي که دي هر دي تا به دا راته ويلي
بس تر مرکه پوري ستا يم دا مي تا سره وعده شوه

ناخير جتتي وروره چي دوزخ دي راته جوړ کړو
دغه تکه سپينه توره دي د چا په وينو سره شوه

توري خاوري شول فنا شول د هغې مور ارمانونه
نن د زوى په وينو سره ده نن يې پوري دروازه شوه

زه دي پېژنم مختوره چي د چا د لاري مل يې
نن دي بيا بادار راضي کړى نن دي بيا تې توده شوه

چي تر اوسه لوى قاتل وو چي تر اوسه گناهکار وو
نن د هغه سړي مل يې اوس دي هغه ژبه زده شوه

بدلون

عزیز احمد عزیز

چي عزير باندې مټين دى چي مدام ورپسي ژاړي
له هغه بام څخه وگورئ هغه پېغله ښكاره شوه

درې شعرونه

لکه جنت کي چي روان يم له دنيا نه لاړ شم
ستاسو تر کلي چي زه کله هم جانانه لاړ شم

خلک دي ټول د کوڅې وائي دلته بيا مه راځه
لږ مي دي پوئ کړي چي زه څه رنگه له ځانه لاړ شم

په جانانه غېږ کي يې دا رنگه سکون درلودئ
زړه مي بيا نه غوښت چي له گران افغانستانه لاړ شم

بدلون عزيز احمد عزيز

کله ګلاب کله لمبه شي جانان
بلا مږي وي چي غصه شي جانان

دلته مي خيال او ځان له واکه وځي
کله چي هلته راپکاره شي جانان

د عشق جهان کي بلا زړه ته تېر دی
کله غزل کله ټپه شي جانان

زه چي پر خپل ژوندانه فکر وکړم
يوه حسينه شان کيسه شي جانان

په داسي حال کي زندگي تېروو
کله ترې زه کله خفه شي جانان

بدلون

عزيز احمد عزيز

دلته څنگه پاته* وکړي هلته څنگه محفل جوړ کړي
دلته زخم زخم راکړي هلته گل په اوربل جوړ کړي

د خالق قدرت ته گورم او بيا زه ورته چران شم
چاته څرنگه ژوند ورکړي چاته څنگه اجل جوړ کړي؟

په هغه ورځ پخې زياته نازينه بڼايسته وي
لېونۍ چي سينگار وکړي بڼکلی ځان لکه گل جوړ کړي

خداي دي دلته له غمونو بڼايسته پېښور ساتي
هم دي هلته د خيالونو نازولی کابل جوړ کړي

کله کله مي ورځپل کړي ما جانان په زړه کي ساتي
کله کله انکار وکړي بيا د نه راتلو چل جوړ کړي

هغه اوس يواځي نه دی اوس يې ځان سره سات تېر دی
ستا عزيز په شپه کي کښني دسلگو نه غزل جوړ کړي

* پاته: د غدر يا بهانې ته وايي

بدلون

عزيز احمد عزيز

هغسي خوانه او هغسي بي تازه گرځوم
د زړه په کور کي به جانانه ستا خپره گرځوم

چي دې بدرنگو ته وروشييم دا خپل رنگونه
نو ځکه زه ورپسي لاس کي آينه گرځوم

سترگي يې ډکي شوې له اوشکو په نه زړه يې ويل
جانانه شوم ډېره ناوخته دروازه گرځوم

قسم مي کړي درته شپڅه چي منم به دي نه
که خولې ته راشي هزار ځله خو توبه گرځوم

عزيزه! سر ځي او که مال خو پروا نه پرې کووم
له دې چوکاټ او له دې کوره به لمبه گرځوم

بدلون

عزيز احمد عزيز

پې وسه گورم د دلبر کلي ته
د نازنين يار مرور کلي ته

هېڅ پکښي نه وو بس سپره پاته وه
په اميد لارم د گودر کلي ته

ډېر مظلومان به دي تر غاړه نيسي
که ته حاضر شوې د محشر کلي ته

کاني په لاس مي غريبان ليدلي
په لڅو پښو د زورور کلي ته

بيا مي توبه ده ياره نه به راحم
ستا د تهمت و ستمگر کلي ته

ستا د وصال به ډير سوالونه کوم
عزيز که لارم د سرور کلي ته

بدلون

عزيز احمد عزيز

عمرونه تېر شو چي جدا يو پس دی روغه کوو
هسي د خلکو د خدا يو پس دی روغه کوو

هغه رقيب مختور ته وگوره خوشحال په مونږه
چي تهمتونه سره وايو پس دی روغه کوو

هغه دي ياد دي يو بې بله به مو نه وو وخت تر
ليري د نورو په رضا يو پس دی روغه کوو

تر خو به داسي د پرېديو په پنځو کي گير يو
تر خو به داسي پڼوا يو پس دی روغه کوو

زما د سر دشمنان ټول سره را جمع کړه بيا
وايه عزيزه! چي موږ ستا يو پس دی روغه کوو

بدلون

عزيز احمد عزيز

که دي شوم بيا پر سترگو دوؤ برابر
درځم به در لره پر پښو برابر

ما ويل زړه مي ستا له غمه شين دى
ده ويل دا به شي ورو ورو برابر

د قلم ژبه هله خوند پيدا کړي
چي شپي په ژوند پر حادثو برابر

چي سره يو کړې دا پپوزله مخلوق
منم دي هله پر پښتو برابر

چي د وصال په جام يې نه کړې اوږه
عزيز به نه شي ترهغو برابر

بدلون

عزیز احمد عزیز

خلور شعرونه

زړه مي ناخاپه په درزا شولو پرون ماضيگر
هېر به مي نشي تر قيامته د جنون ماضيگر

لکه د کال په شاني اوږد شي ما ليدلي خپله
خداي دې ځن ساتي هر سړی گران د پيلتون ماضيگر

موږ يې په وينو رنگولي يو په هره ورځ کي
موږ يې نه پېژنو چي څه وي د سکون ماضيگر

هغه د چا په غم کي ډوب وو چي مدام يې ژړل
هغه چي ايشي به يې سر وو پر زنگون ماضيگر

بدلون

عزيز احمد عزيز

د زړه په کور کې مې هغسې ارمان بيا پاته شو
مکمل نه شولو تصوير د جانان بيا پاته شو

د جبر کوم سيلاب چې راغلئ زه او ته يې يوږو
مُلا هم خنډې ته ولاړ وو او خان بيا پاته شو

چې د يتيم پر انتکو به اوښکو ليکه وکړه
ما ويل را ړنگ به شي خو گوره اسمان بيا پاته شو

بيا مې د خپل خلوص په بيه باندي دا وگټل
بيا له ملگرو شوم جلا او کاروان بيا پاته شو

جبر که څه هم بدل شوی خو کم شوی نه دی
هر څه د لويو دي عزيزه! خواران بيا پاته شو

بدلون

عزیز احمد عزیز

د زړونو خوشي خو جلا جلا دي
د جانان سترگي له هر چا جلا دي

راته يې وويل په مرگ به درځم
په ژوندون لاري زما و ستا جلا دي

ته په محل زه په جوتگره کي ناست
کړي چي تا، کړي چي ما جلا دي

هغه دقام د حق راوړونکي خلک
هغه له دغو په رشتيا جلا دي

عزیز د يار په زړه کي کور جوړوم
حکمه خوارۍ مي له دنيا جلا دي

بدلون

عزيز احمد عزيز

د مرګ په غېږ کې راله بله ژندګي راکوي
ما د اورونو په لار بيايي خوشحالي راکوي

وخت برابر دی چې سودا ورسره وګرځي زه
محبوبه غواړي رانه زړه، راله ځواني راکوي

ارمان يې دا دی چې له ګوتو مي قلم وباسي
هڅه يې دا ده چې ټوپک راله دستي راکوي

د ده چې خوښه وي نو هر څه په اسانه يوسي
خو ماته خپل حق لا په سوال او په زاري راکوي

عزيزه! دلته وينم زه چې ورور د ورور دشمن دي
داسي څوک نشته چې به درس د ورورولي راکوي

بدلون

عزیزا حمد عزیز

داچي دغم پلنډه زما په سر ده
ستا له تهمته مي آشنا په سر ده

پټ د سيني په حال يې ځان کره خبر
سپينه پگړۍ خو د هر چا په سر ده

حکه مو اوس د صبر خاک نيولی
د هر چا طمعه د سبا په سر ده

د ځلاند ستورو په شان ډیر اشناپه
ستا دښایست خو انتها په سر ده

زما د خوار قسمت به دا حاصل وو
چي ستا خدا زما ژړا په سر ده

شاعران نور دي چي شعرونه ليکي
عزیزه! ستا هسي سودا په سر ده

بدلون

عزیز احمد عزیز

ستا پر جمال یې لیکم جانه پر ښکلا یې لیکم
ما چي غزل کله لیکلې ده پر تا یې لیکم

که به دروغ لیکم مولا مي دي گوټگی کړي خلکو
یوه ټپه لیکم یو بیت لیکم رښتیا یې لیکم

که چیري و وینم چي ظلم پر مظلوم روان وي
دا مي یقین دا مي ایمان دی خامخا یې لیکم

د هر وطن حسن ستایلو له وي خپل شاعران
زه خپل ښایست لیکم پر لویه پښتونخوا یې لیکم

ما یې پر لاس عزیز لیکلی نوم خراب کړو وړ نه
هغې خندل وئیل یې بیا ورځمه بیا یې لیکم

بدلون عزيز احمد عزيز

زه يې د مخ په آئينه کي ورک شوم
که يې د زلفو تاريخه کي ورک شوم

بيا د راتگ اميد مي نسته خلقه!
په داسي کور داسي جلوه کي ورک شوم

زما دهيلو غوټۍ مړې کړې خزان
زه په ناترسه زمانه کي ورک شوم

اول مي خرک کاوؤ زه لمر پېژندم
هغه غمی يم په اېره کي ورک شوم

له خپله ځانه او دنيا بې خبر
ستا دبايست په سلسله کي ورک شوم

عزيز په دې باندي ډېر فخر کوم
د اديبانو په جمله کي ورک شوم

بدلون عزيز احمد عزيز

په ډک محفل کي هم اپکړ يمه څه داسي کار دی
په ژوندانه کي لکه مړ يمه څه داسي کار دی

دا څویم وار دی چي جانان راباندي گرمه کوي
دا څویم وار دی چي زه پر يمه څه داسي کار دی

هغه به خود کوي نازونه څه عجبه نه ده
زه ملامت يمه زه اړ يمه څه داسي کار دی

ډيري مودې وشوې ماڼۍ دی او خبر يې نشته
چي هوادار يې د روغېر يمه څه داسي کار دی

حالات چي و گورمه تا و ماته نه راپريږدي
خو زړه مي وايي چي ستا وړ يمه څه داسي کار دی

بدلون عزيز احمد عزيز

راشه چي وکړو سره بيا خبري
جانانه خوند راکوي ستا خبري

د زړه په مينه خو خبر يو سره
خير دى که وکړي دا دنيا خبري

تر خو په سوزم د پيلتون په اور کي
تر خو په اورم پښوا خبري

دبابا غوښي مي ليوانو يوړې
بيا د يتيم دي په ژړا خبري

په داسي ښار کي استوگنه کوم
دلته خلک بد وړي له رښتيا خبري

دلته د حق ژبه گونگۍ عزيزه!
دلته څوک نه کوي صفا خبري

بدلون

عزیز احمد عزیز

ژوند مي زاوال شو تماشه شوله قرار نه شو
خان مي تر جار کړو خو هغه سپی مي یار نه شو

پر هره لار ورسره لارم هر فرمان مي مائی
یوه گړی راسره هم جانان پر لار نه شو

تشي بد دعاوي ورله ټول عمر خوارانو وکړې
حکه خو مست دی خان خاني کوي او خوار نه شو

عجه نه ده د دې ظلم په وطن کي وروڼو
د قام خبره چا کوله او په دار نه شو

ما ټوله شپه کول باران او د سیلۍ سوالونه
جانان بیا هم لاړو سیلۍ وه خو ایسار نه شو

چي بې له تا یې شو جانانه د ژوندون وختونه
توري تیاري دي پر عزیز چیري سهار نه شو

بدلون عزيز احمد عزيز

هغه مي ځان دى په ځان څنگه وکړم
چي نه هيريږي جانان، څنگه وکړم

چي هيڅ يې نه کړو را او لوټ يې ډېر کړو
اپله صفت نو د ځان څنگه وکړم

خوب ته مي نه پرېږدي شېکړ مي ساتي
په خپل نامرده ارمان، څنگه وکړم

په پټه خوله پر مظلوم نه پاتېږي
په خپل دښه انسان څنگه وکړم

زما عزيز دى عزيز نه پرېږدمه
پرېږدم به کور او خپلوان، څنگه وکړم

بدلون عزيز احمد عزيز

په هر ساعت کي کوم ستا فکرونه
راسره مله دي وي اشنا فکرونه

په يو ساعت کي يې دنيا پرته وي
خومره خواږه د دلربا فکرونه

خدایه يو ځاي به سره څنگه شو موږ
دلته د هر چا دي جلا فکرونه

موږ د ماښام د ډوډۍ فکر لرو
تا سره نشته پر دنيا فکرونه

راځئ چي ټول سره يوه ډله شو
بس دی نور وکړو د سبا فکرونه

عزيزه! شه د ستري قام خواخوږۍ
پرېږده عېث او بې مانا فکرونه

بدلون

عزيز احمد عزيز

ستا و تصوير ته مي ڪتل د زړه قراره ناست وم
عجب ناورين وو زه ماشام پيا تر سهاره ناست وم

د پيوسۍ عالم وو ډېر مي ژړل ، ډېر مي ژړل
ستا له يادونو سره گډ وم گرانه ياره ناست وم

مُلا کافر کړم چي مي غوښته ازادي ملگرو
په خپل وطن کې وم مگر خو بې اختياره ناست وم

تا چي ويل دالته راځم او نه راتلې جانانه
پر هغه ځای به هره ورځ ناست وم بې کاره ناست وم

منم چي سترې وم زهير وم خو ډاډه به هم وم
له مُلا ناست ومه، له خان او له سرداره ناست وم

بدلون عزيز احمد عزيز

چي په ليدو پوري يې ساه اخلمه
ستا د دې مرو سترگو بلا اخلمه

هم په دنيا هم په عقبا مي کافي
چي د خوږې مورکۍ دعا اخلمه

زما و زړه ته يې معلوم دی قدر
حکمه جانان په زړ بها اخلمه

ستا و کوڅې ته چي درځم چاڼانه
قدم د اوښکو په رڼا اخلمه

پر شيرين يار مي پېرزو کيږي کله
عزيز د غم پلنډه په شا اخلمه

بدلون

عزيز احمد عزيز

چي په خيالونو کې يې و رسم تر دره پوري
والله چي ډوب شم به خو لوکې تر دې سره پوري

ددې نظر قايل يم خپل حق به په خپله اخلم
زه انتظار کولای نه شم تر محشره پوري

درته قسم خورم د زيارکښو، مزدورانو ږغ به
زه رسوم چي يم ژوندی تر بحر و بره پوري

چي ما و تا به همېشه سره راتلو جانانه
پر هغه حای باندي يم ناست تر مائېگره پوري

نور يې پرېدی توپک له لاسه څخه کاږو راځئ
دقلم ږغ به وړو اشنا تر لر او بره پوري

بدلون عزيز احمد عزيز

ژوندون مي ټول تېر شو په دغه هيله بيا به راشي
له کلو تللی مرور جانان پخلا به راشي

دا چي له اوښکو خڅه ډکي سترگي تل گرځوم
هيله مي دا، چيري ناخاپه دلربا به راشي

هره گړۍ د انتظار يې د کلونو په شان
چي ويني ويني وطن گل خوږه فضا به راشي

د صبر چاره د زړگوتي په دې ډول کوم
خير دی که نن نه دی راغلی خو سبا به راشي

داسي مي مه بوله چي مرگ تر ژوندانه خوښوم
دغه وختونه چي پر ما دي نن پر تا به راشي

داسي وخت خدای خبر چي و وينم عزيز! په سترگو
چي سره يوشو، يو مرام، يوه سلا به راشي

بدلون

عزيز احمد عزيز

ستا له تصوير څخه به مخ پر بله نه اړوم
تر څو چي كډه د ژوندون پر هديره اړوم

په كوم ساعت چي دي پلټون راتلو زما پر لوري
په هغه وخت يې وو نيت كړی چي پاڅه اړوم

داسي فکرونو سره مخ يم جانا نه هميش
ستاله اولفت څخه به څه رنگه خپل زړه اړوم

ستا په ياري كي مي وجود پر سره انكار كړيږي
بس حال مي مه پوښته ژوندون دي ورځ او شپه اړوم

جانان چي وړی له خپله ځانه سره دا يې وئيل
عزيزه! زړه دي د غمونو همسايه اړوم

بدلون

عزیز احمد عزیز

هَلْتَه ښه ژوند دی هَلْتَه یې هوسا مه راځه
دلته مقتل دی غلامی ده پر دې خوا مه راځه

ها جانانه انداز یې نه دی ډېر بدل شو جانان
هسي یې دا نه دي وئيلي چي ته بیا مه راځه

هغه رنگین مایگري نشته هجرې وړاني دي
په وینو لت پت ده سور اور ده پښتونخوا مه راځه

تا ژړولي د مظلومو افغانانو مېندي
پر خوله دي هېڅ چیري هېڅ کله هم خندا مه راځه

اوشکلني سترگي له ظالم دستور ه راله وایي
عزیزه! زه به درته ډیري کوم دعا مه راځه

بدلون

عزيز احمد عزيز

کار دثواب دی د لیلا د زلفو ول لټوم
د ژوند په هیله راوتلی یم اجل لټوم

پیغلي یې خيڅي و سنگر ته دسیالی د پاره
هسي نادان یم په دې سترگو کي کجل لټوم

پر دغو خلکو لا تر اوسه لمر ختلی نه دی
نه یې سپوږمۍ شته نه یې ورځ زه یې مشعل لټوم

کلونه تېر شول په دې لاره چي سفر کومه
ازل مي دا د ژوند تر پایه به منزل لټوم

په دغه کلي کي واکمن دی بې هنره خلک
نور دې اولس ته «صنوبر»، غوندي اتل لټوم

چي ستا د مړو سترگو صفت یې پکي نوي کړی
عزيز ناکام شومه تر اوسه لا غزل لټوم

«صنوبر»، کاکاجي صنوبر حسېن

بدلون

عزيز احمد عزيز

ژوند کي مي بس دغه خو رښتيا خبري کړې دي
ما چي د غزل په ژبه ستا خبري کړې دي

ته چي مرور يې لا دي نه وينم په هغه ورځ
گونگ دي شم که چا سره مي بيا خبري کړې دي

بيا مي مرگ روا شو بيا فتوا راپسي گرځوي
بيا په وازه خوله هغه ملا خبري کړې دي

تا له خو هيڅ نه دي ما تر عمره ژړولای شي
نن چي دي ريبار ته په خدا خبري کړې دي

دوئ وايي چي تاسو به هيڅ نه وياست او چپ اوسئ
ما که شه روا که ناروا خبري کړې دي

چا دلته د امن او سکون خبره کړې ده؟
چا دلته د علم او رڼا خبري کړې دي

بدلون
عزیز احمد عزیز

سم ليکم که چپ د شاعری جاج به مي ټول اخلئ
ما په ژوندانه کي بس هم دا خبري کړې دي

نن به راته سم سوگند کوي چي ستا يم، ستايم بس
په عزيزه خلکو راته بيا خبري کړې دي

دوه شعرونه

زما مجبوري احساس کړه گران مي کړه يواځي يمه
ياره در خپل مي کړه جانان مي کړه يواځي يمه

ما ستا د پاره ټول ملگري او ياران پرېښودو
له ځانه ورک يمه د ځان مي کړه يواځي يمه

بدلون عزيز احمد عزيز

له عقله کم نه دي غمونو دي سپږلي خلک
له کم نصيبه په اورو نه دي داغلي خلک

د جوړيدو امېد يې وي خو حُکمه ژوند تېروي
د هجر اور چي پر لمبو دي کړولي خلک

تر اوسه گرځي بې اسرې فکر يې وه نه کړو چا
آه وچغار کوي له ويړه درديدلي خلک

ورځ په محشر به دي تر غاړه رب قهار و نيسي
تا ډير په جبر بې قصوره ژړولي خلک

د هغو نوم او ناره دواړه پر دنيا ژوندي دي
تاچي د ظلم په دار کله خپړولي خلک

چي د واکمنو مخ ته وکړي په رښتيا خبره
عزيزه! شتون لري نېستی نه دي ښاغلي خلک

بدلون

عزیز احمد عزیز

له ارمانونو مي په زړه کي زلزله جوړه شوه
په هيله هيله مي له ژونده تماشه جوړه شوه

خالقه خدایه داسي وخت پر غریبانو راغلي
د خوځېدلو يې په ژوند باندې مېله جوړه شوه

چي نيت صفا وي تر ړنده سترگه هم اوښکه راځي
له بندو لارو د وتلو دروازه جوړه شوه

دغه احسان د هېرو نه دی چي پر ما يې کړي
له دوو چشمانو مې د ژوند ټوله کيسه جوړه شوه

غرض دي نور وو ټول جهان ته لکه لمر ښکاره وو
دا خو کسان دي د راتګ هسي پلمه جوړه شوه

پخوا خو يو عزيز وياند وو په دې ټول کلی کي
سوکه سوکه خلک راټول شو قافله جوړه شوه

بدلون

عزیز احمد عزیز

ناروغه زړه به له پېلتونه خامخا جوړوم
له مودو تللی مرور جانان به بیا جوړوم

په دې ظالمه زمانه کې زندګي ګرانه شوه
له خلکو لري یوه جونګړه پر صحرا جوړوم

راته معلوم شوې اې مختوره د رقیب په خوله وې
هسي دروغ وو تا وئیل چي ها او دا جوړوم

چي حسن زیات وي د حسینو قدر هم پکښې وي
مزدور لالي له د خوږو بله دنیا جوړوم

که څه هم زه عزیز په خاورو کې ژوندون تېروم
تاله محل د زړه په کور کې دلربا جوړوم

بدلون

عزيز احمد عزيز

نور خو زاوال دی ساه تنگي ده او ستومانه ژوند دی
ژوند چي جانان دی خو تر تا پوري جانانه ژوند دی

نور د هوس دنيا او خوښي له ما ټولي پاته
دا چي تر اوسه يې لا ژغورمه له خانه ژوند دی

د بلاگانو، خُناورو نه خوندي دی خلکو
دلته که خوږ دی که بدرنگه له انسانه ژوند دی

چيري چي نشته رنگين خيال، او شعور وده کړې
هله هوسا دی هم هلته په اسانه ژوند دی

د ظالمانو په نړۍ کي د ظلمت کلي کي
زه يې نيولی، ما نيولی له گروانه ژوند دی

نور درته څه و وایم څه دی نازنین دی که نه
سترگي دي ژوند، بانه دي ژوند جوړ دي خدانه ژوند دی

بدلون عزيز احمد عزيز

په صفا مخ دي زندگي اوس راته گرانه ښکاري
د روڼ سبا طمعه دي ماله را ويرانه ښکاري

شوم ليوڼي بس اوس په دښتو شاړو شپې تېروم
مړ به مي هم کړې علامې داسي جانانه ښکاري

يو ورځ به راوړې افتونه د دې ښار پر لوري
څه اثرات دي لا اوس هم راته طوفانه ښکاري

ځوانان ليږي او دی په خپله پرغري پاتېږي
دا مي يقين دی او دغسي له فرمانه ښکاري

بايد چي يو شو د تفاق اورونه مړه کړو زياته
کنې عزيزه! پتدري مو راروانه ښکاري

بدلون عزيز احمد عزيز

د	بښايستو	سترگو	جانان	مرور
نن	رانه	ځمکه	اسمان	مرور

له	نازه	ډکي	يپي	خونکاري	سترگي
هم	بښکار	کونکي	بانوگان	مرور	

د	دومره	ظلم	وس	دي	نه	لرم	زه
په	دې	له	تا	نه	شي	سبحان	مرور

د	ستري	ژوند	به	درته	خه	وو	وايم
د	زړه	له	کوره	مي	ارمان	مرور	

ځکه	مي	اوبښکي	تر	دوو	سترگو	راځي
د	زړه	قرار	شاه	خوبان	مرور	

عزيز	دي	بيا	صفت	نيمگړی	وکړو	
هم	مي	قلم	هم	مي	بيان	مرور

بدلون

عزيز احمد عزيز

شپي دي تيريږي د هجران په سايه
چي رقيب گرځي د جانان په سايه

د دنياگي تصويره څنگه جوړ شوې
درکي نن ډېر گرځي د ځان په سايه

جانان جدا مي شو له څنگه څخه
ده زندگي مي د زندان په سايه

په بخت مي و نيوی د کاغذ اواز
جواب يې راغلی د ارمان په سايه

خلک د يار په څنگ کي شپي تپروي
عزيز د شعر شومه روان په سايه

بدلون

عزیز احمد عزیز

یو وخت به راشې نن مي هيله په زړگي کي راله
ستا د وصال تنده جانانه په مستي کي راله

په ژړا سر وه په سلگۍ وه فريادونه يې کړل
د وخت مستوره په لڅ سر په ناوسي کي راله

له کاني کلک زړه مي نري شو له هجرانه خڅه
اوپسکه له سترگو د جانان په جدائي کي راله

په محفلو کي راله نه راتله خندا پر شونډو
نن يم چران څنگه هغه په تنهائي کي راله

عزیزه! چا چي به له ډیره کپړه نه راکتل
نن ورته گوره چي په سوال او په زاري کي راله

بدلون

عزیز احمد عزیز

پر خوار زړگي مي ارمانونه د جانان پاته دي
د ژوندون شپې مي په تياره کي د هجران پاته دي

د وخت په ظلم فنا نشو نه يې ماتې ورکړه
په دغه کلی کي اوس هم خو اتلان پاته دي

چي شپه او ورځ اوبسکي ترې خاخي د جانان په غم کي
په اوبسکو هم نه شو ړانده روغ مي چشمان پاته دي

ډېر ارمانونه قتل کيږي هره ورځ خالقه!
ستا په دنيا کي ختم نه دي ظالمان پاته دي

د وخت په دوږو فنا شوي عزيز مه هېروه
پکي دېره خو خويونه د انسان پاته دي

بدلون

عزيز احمد عزيز

لکه چي زه او ته پخلا يو، ولي داسي یمه؟
هغسي بيا سره همراه يو، ولي داسي یمه؟

ډېره موده شوې ضدي زړه مي پېلتون نه مني
لکه ملگري د پخوا يو، ولي داسي یمه؟

ده رامالومه چي هغسي مينه پاته نه ده
لکه يو بل ته په دعا يو، ولي داسي یمه؟

په ډک محفل کي راته ولي بل څوک نه وي ښکاره؟
لکه چي زه او ته تنها يو، ولي داسي یمه؟

ته مي عزيز يې او زه ستا یمه تر مرگه پوري
لکه په زړو کي سره وايو، ولي داسي یمه؟

بدلون

عزيز احمد عزيز

هم مي قولونه ستا په ياد دي هم مي کار په ياد دی
ستا مي ترخې خبرې يادي دي هم جار په ياد دی

زما تر غوږو خو لا زگپړوی او لا ژړا وي مدام
تاته اواز د شپېلۍ ياد دی لا ستار په ياد دی

اوس د لويانو په رضا يې او هر څه يې منې
وه دروغجنه تا خو وېل چي زما خوار په ياد دی

چي پر ما وخت وو د سختۍ دا مي ليدلي ټوله
هم مي ملا د کلی ياد دی هم سردار په ياد دی

وه بښايستې محبوبې تا خو مي خهړه هېره کړه
زما دي تر اوسه د ټنگړيو شرنگهار په ياد دی

خلکو وئيلو چي دنيا پر بله خوا روانه
د لېوني عزيز تر اوسه لا خپل يار په ياد دی

بدلون

عزيز احمد عزيز

راته قبول نه دي په هيڅ چي دي هرڅه وتاته
وخت رانژدې دی چي در وا به روم خوله وتاته

ته خو يې نه منې چي زه دي کړم په غشو زخمي
خو پر خپل ځان دي گواهان دا خپل باڼه وتاته

سوال د يوې پوسې کومه دومره گران هم نه دی
خو وخت څه داسي دی کوم يې په نه زړه وتاته

د وخت غاصبه بيا به ته کډه په شا گرځوي
که سره ټول په کومه ورځ شو پښتانه وتاته

چي دي زما د مرگ د پاره کړو تيار غليمه
هسي نه اړ شي په دې دار باندي خاته وتاته

عزيزه! زړه مي يې ژوندون مي يې جانان مي ته يې
ځکه خو غاړه غروم تر دېواله وتاته

بدلون

عزيز احمد عزيز

چي	خړه	پړه	او	ويرانه	پاته
زموږ	کوڅه	ده	بې	جانانه	پاته

اتلان	هر	وخت	وي	د	ننگ	پر	ډگر
بې	مخي	تل	وي	له	ميدانه		پاته

په	څه	اشرف	دمخلوقاتو	خدايه؟		
دلته	کوم	شر	دی	له	انسانه	پاته؟

په	هره	خوا	دي	ظالمان	کشوي
کومه	ټوټه	دي	کړم	کړيوانه	پاته؟

پسپيواډي	وي	ضعيفي	د	ملت	
حکه	سيالي	در	نه	افغانه	پاته

عزيزه!	ډېر	وينم	ايمان	يې	نصيب		
ډېر	په	دې	ښار	کې	بې	ايمانه	پاته

بدلون

عزيز احمد عزيز

سوکه سوکه د زرگي چيغه تر زبانه رسي
صبر تمام شو اوس مي لاس ستا تر گريوانه رسي

نا اُميد نه يمه په هيله زندگي تپروم
دغه فرياد به لا يو وخت کي تر جانانه رسي

حکه يي غواړمه نه خپله نه د بل د پاره
دا سلسله دي د بشپړي تر احسانه رسي

د وخت فرعون چي يې د ظلم زولنو کي ساتي
دا هغه خلک دي چي آه يې تر آسمانه رسي

عزيزه! هه په هغه مينه پستانه خبروؤ
چي له امين* تر امان* او خوشحال خانه رسي

*حفيظ الله امين او غازي مير امان الله

بدلون

عزيز احمد عزيز

جذبې ويدې شولې افکار ویده شو
دېر اتلان وينم په دار ویده شو

چي يې ويل موږ ته بيداره اوسئ
اوس په خبرو د اغيار ویده شو

په لوږه، تنده غريب شپه تېره کړه
په پېغمي باندي سالار ویده شو

په ژوند يې نه شولو د خنګ ملګري
نن د محبوبې پر مزار ویده شو

خدايه دا شپه که د وصال اوږده شي
پر زنگانه مي شيرين يار ویده شو

دلته عزيزه! له چا وکړو کيله
چي دشمن وېش شولو غمخوار ویده شو

بدلون

عزیز احمد عزیز

په چیغو ویش نه شو اکثر ویده دی
له هره غمه بې خبر ویده دی

خوک انتظار کي د خیام ځنگیږي
خوک بیا په هیله د کوثر ویده دی

نورو ته هر څه ور رسیږي په ژوند
خو یو پښتون دی چي نهر ویده دی

خدایه سهار نه کړې جدا به شو موږ
په پسته غږ کي مي دلبر ویده دی

دلته تیاري دي او تیاري به اوسي
تر څو عزیزه! چي بشر ویده دی

بدلون

عزيز احمد عزيز

د بنگړو شرنگ وو د توبو پر کلي

زه چي راتلمه پر سپيدو پر کلي

چي يو د بل له غمه نه وي خبر

دا به پېغور وي د پښتو پر کلي

چي د رڼا صفت و بل ته کوي

پښي تياره وي د هغو پر کلي

اوس په تنگۍ ځواني کي کډه شوله

اوس يې مستي ده د ښو پر کلي

اوس هغه کلي هديره ښکارېدو

د سلگو ږغ وو د شملو پر کلي

هغه د بل په غېږ کي شپې تېروي

عزيز لا گرځم د وعدو پر کلي

بدلون

عزيز احمد عزيز

تا تر مرگي د تړون کړې وه وعده پرته ده
هغه ستا ليک مي ايشي هغه کتابچه پرته ده

په گرځنده کي راسره دی ستا ليکلی پيغام
له تللو پس دي هم له ما سره تحفه پرته ده

هسي پر نه څه مرور دی چي مودې و وتې
نه څه توی شوي نه څه شوي نه کيسه پرته ده

خانانو مخکه او اسمان دي سره څومره ليري
زموږ او ستاسو تر ميان دومره فاصله پرته ده

بيا د طالب په پردي بم ټوټې شهيد ټولوم
هله يې لاس دلته يې پشه هله سینه پرته ده

بدلون عزيز احمد عزيز

سترگو کي گيلې لري که شه وایي
و گوری هغه کاره واره وایي

دا کلی پخوا د پايستونو وو
خومره په ارمان ستړی شيانه وایي

ماته به دي ږغ کاوو د تنگ پر حای
سترگي لا اوس هم مېني ويده وایي

خپله خوله کلا ده هم بلا خلکو
نه یم په خبر خو پېستانه وایي

زه عزیز له ژونده حکه ستړی یم
دلته پس له مرگه چاته ښه وایي

بدلون عزيز احمد عزيز

سوکه سوکه په چل او ول گډه شوه
بلا په کلي د اتل گډه شوه

پخه ماڼۍ دي هم بقا نه لري
که د غريب سړي کوډل گډه شوه

په دغه چل باندې و نه پوهيدم
سره را گډ يې کړو اوربل گډه شوه

د روڼ سبا په هيله هيله گوري
له حيا ډکه په خنک گډه شوه

د سولي خلک جنگ ته وه هڅوي
گورئ غوغا مي په کابل گډه شوه

عزيزه! چيغه د غريب د خولې وه
پاس له آسمانه په محل گډه شوه

بدلون

عزيز احمد عزيز

د خندا كلي كي خفه پرته وه
نن يې په سترگو كي كيسه پرته وه

تش د شكلا د پاره نه دي سترگي
زما د مرگ پكي پلمه پرته وه

چي د مظلوم په وينو سرې وي همپش
نن پر هغو شونډو توبه پرته وه

پر وخت بې وخته شوې ملا صاحبه
سهار لا نه وو ټوله شپه پرته وه

د تقوا غوټه دي بې حايه بولم
پرون د خان پر دروازه پرته وه

عزيزه! دلته رڼا نه اوسيده
حكه په هر كور كي نېزه پرته وه

بدلون

عزيز احمد عزيز

په	انتظار	انتظار	شپه	تپړه	شوه
خواره	قسمته	په	اسره	تپړه	شوه

په	مینه	مینه	په	غوځي	کي
مسته	محبوبه	تر	توبه	تپړه	راغله شوه

بس	د	وصال	نه	به	يې
اوس	د	غمونو	سلسله	خوند	اخلمه شوه

موږ	خو	يې	سر	او	کال
ستاسو	پر	کلي	خو	روژه	خوله تپړه شوه

بيا	به	دي	چېر	پر	زوال
که	پر	دا	سيمه	تاريکه	مخه تپړه شوه

له	خلکو	پټ	چي	مي	جانان
لاړه	اوس	هغه	زمانه	تپړه	عزیز شوه

بدلون

عزيز احمد عزيز

په دې خبر نه يو قيامت دی که دنيا کي اوسو
پر داسي سيمه چي څوک نه وایي رشتيا کي اوسو

ږغانده ژبه مو گوټگۍ کره د حالاتو ستم
په سترگو وينو خو ملگرو نايينا کي اوسو

جانه مجبور يو کني دلته راته گران دی ژوندون
کلی مو اور دی سرې لمبې دي چي بې تا کي اوسو

آسمانه سترې يو بس نور راباندي مه قهرېږه
موږ په کېږدی کي بې همدرده په صحرا کي اوسو

د هغه کلي اتلان مو په دار و خړېدل
په خوریدلي درديدلي پښتونخوا کي اوسو

تر څو په زمونږ د ارمانونو جنازې رالېږي
عزيزه! خوپوري به سترې پېنوا کي اوسو

بدلون عزيز احمد عزيز

قسمت مي نن ويښ شو په ځان خبر شو
د زړه په څړيکو مي جان خبر شو

د تکړ ماڼۍ يې و لړزېده
په سوکي چيغه مي اسمان خبر شو

نور دي په سپينو جامو نه تېروزي
دلته هر کس ستا په ايمان خبر شو

ستا د ستم زما د قلم له وجي
د زړه په مينه رقيان خبر شو

عزيزه! ځکه مو کورونه وران دي
څاربان بې ننگه دی جهان خبر شو

بدلون

عزیز احمد عزیز

په لندو سترگو مي پروا نه کوي
جانان جفا کوي وفا نه کوي

چي ټول مالت يې کړو را لوتي لوتي
هغه ويل داسي به بيا نه کوي

په ها او دا مي خطاباسي همپش
روييار کيسه صفا صفا نه کوي

لا خو يې و پالي د ځان په رنگه
لا شوک د چا د زړگي غلا نه کوي

چي ماته څه وايي هغه به کوي
ملا به کار له دې سيوا نه کوي

عزیز به نور پر ځنگانه ويده ووم
هغې ويل خوب دي تنها نه کوي

بدلون

عزيز احمد عزيز

نن مي پيا له اوشكو ډك دي چشمان دواړه
خنګ پر خنګ چي وو رقيب او جانان دواړه

دا ده مينه كه جنون دی نه پوهېږم
خوړوي مي ستا وصال او هجران دواړه

نور پر هر څه مخالف دي يو له بله
خوما وژني پېگانه او خپلوان دواړه

د ايمان شمعې دي مړه وه ځكه ولاړې
چي دي پرېښودل سنگر او ميدان دواړه

نن و راشه مقبرې ته كه يې گوري
خړي خاوري شو عزيز او ارمان دواړه

بدلون

عزیز احمد عزیز

چي دي تش ياد وي راسره آباد یم
بس زندگي وي شایسته آباد یم

ته خو مي لوری د کور بد ایسوې
زه چي دي و وینم کوخه آباد یم

دوی په مستی کي په زوال بې خبر
وایي پر شه کارم توبه آباد یم

موږ دغه فکر له دنیا جلا کړو
چي که وي توره یا نېزه آباد یم

ته که یې هرڅو ماتېده و غواړې
عزیز به داسي همیشه آباد یم

بدلون

عزيز احمد عزيز

دا له ځماره ډکي سترگي کاري وار به کوي
چي داسي نه کوي ته وايه چي څه کار به کوي

د غلامۍ او جهالت دې چاپېرچل کي خلکو
څوک لېوني شته چي خبره د اختيار به کوي؟

د قام تقسيم مو د دې لويى تباھۍ لامل دى
دا چي هر څوک کوي په خوښه د اغيار به کوي

ځکه مي و غوښته پوسه ترې باوري ومه زه
دا گمان کي لاهم نه وو چي انکار به کوي

دلته په بيا بيا ننواتي ښکلي نه خپليږي
دغه خواري که څوک کوي نو ابله زيار به کوي

هغه پوهيږي راته اړ دى ماڼى ځکه کوي
که ورته و واييم عزيزه! را جار به کوي

بدلون عزيز احمد عزيز

د نظر غشئ مي تر زړه ووتی
چي سوئ ږغ تر ماته خوله ووتی

اوس په يوه کار باندي نه شرمیږي
ولاړی هغه تر سره و شنه ووتی

بيا به يې ټوله دنيا نه کړي راتم
که تر دا سيمه پښتنه ووتی

اکثره گير شولو هر چا ليدلي
دا يو پر بله دروازه ووتی

عزيزه! خوک چي وو د تاج حقداره
په لخوا پښو زمونږ تر کوڅه ووتی

بدلون

عزيز احمد عزيز

د زړه په ميان کي مي اغزی پاته شو
رقيب چي و ليدو موسکي پاته شو

زه خو پر نه خبره نه سپري شوم
هغه هر څه کول سپري پاته شو

چي مي ژوندون غوښتو هغه نه کېدو
چي مي مرگي غوښتو مرگي پاته شو

ستا د يزید ظلم په خاورو کېدو شو
نوم حسيني مي گرندی پاته شو

ستا وښايست ته يې چي ډير وکتل
دا ستا عزيز گوره گونگی پاته شو

بدلون

عزیز احمد عزیز

دلته پُرسد هم لیوئی خبر دی
ستا په پلمو اوس هر سړی خبر دی

ستا په یاري کي مي اوس دغه حال دی
په ما د کلي هر کوچنی خبر دی

زموږ پر دغو نږدلو کورو
باندي اوس نه راځي پسرلی خبر دی

نور به دي خه رنګه جاناڼه ستايي
ستا په ښکلا خو مي زړګی خبر دی

خانه بس اوس دي پر خانۍ وپرپړه
په ښه او بد مو هر ځلمی خبر دی

عزیزه! هلته کله کله ورشي
په موږ خو هره ورځ مرګی خبر دی

بدلون

عزیز احمد عزیز

نن یې دردونه پر پرهار ویده شو
پس له عمروئو په قرار ویده شو

د خو بدمخو د وفا په هیله
په توره شپه کې مو سهار ویده شو

هغه لا څوک وو چې له وهمه ورک شو
هغه وو څوک چې پر انکار ویده شو

دلته به امن، امن، امن غواړو
دغه خبر یې کړه تکرار ویده شو

دا ته چې نن بولي د ویاړ خاوندان
راټه معلوم پر کومه لار ویده شو

ملا په ورځ کې زما د حق غاصب دي
په شپه یې چوف کړ استغفار ویده شو

بدلون

عزیز احمد عزیز

عزیزه! هغه خلک مه هپروه
چي بي گناه پر سر د دار ويده شو

څلور شعرونه

ډېر راته گران دي راسره دي د گرانې خطونه
راله راياد کړي پخوا وخت ستا پخواني خطونه

کله به ناز کله ماڼۍ او کله درد وو پکښې
زه لېونۍ، وخت لېونۍ، ستا لېوني خطونه

اوس لا هم ژوند راکوي اوس هم حوصله راکوي
ستا د ښکلا، ستا د ښايست، ستا د ځواني خطونه

زه چي يې لولم ورته خاندن او په سترگو يې ږدم
ستا د اقرار، ستا د انکار، ستا د ورانې خطونه

بدلون

عزيز احمد عزيز

لاڙ شي د بل په خوله روان شي ما يواځي پرپردي
څوک چي هم ډېر راباندي گران شي ما يواځي پرپردي

د څنگ ملگري وي په چار چار راته ټول ډغپردي
خو چي بيا وخت د امتحان شي ما يواځي پرپردي

ما چي د کوم ظالم پر ضد ورته قربان کړی وي
يار تر هغه ظالم قربان شي ما يواځي پرپردي

عجه ده چي څوک مي خپل وي او هر څه تر چار کړم
هغه د بل سړي جانان شي ما يواځي پرپردي

خوب مي ليدلی که رشتيا شو خو زهره مي چوي
ياران مي ټول سره ياران شي ما يواځي پرپردي

بدلون عزيز احمد عزيز

نوره مو نه کيږي بس وړانه ښه ده
چي جدايي شوله جانانه ښه ده

هسي يو ورځ راته غضب جوړېدې
چي پوره نه شولې ارمانه ښه ده

ښه شو چي را دي کړی په خپله جواب
ښه شو چي نه شوم بې زبانه ښه ده

شوه مي جوئکړه د سيلاب په مخه
دغه دي ښه وکړو اسمانه ښه ده

تا به هر وخت ويل رښتيا حالونه
چي شوې ټوټې ټوټې گرېوانه ښه ده

نن پر دغه خبره گډ وو سره
عزيز چي ولاړ شي زموږ له ميانه ښه ده

بدلون

عزیز احمد عزیز

د زړه په خړیکو کې مې اوسې پر ما ګران دی هغه
قربان قربان یې شم له سترګو نه جانان دی هغه

شوګ چې په ډډه باندې خبر وي د چا آه پیژني
انسانان ټول دي مګر زما په خیال انسان دی هغه

پروند یې داسې راته وه ویل سبا به درځم
نن ورته ګوره پر هغه قول پشیمان دی هغه

دلته چې څومره لوی ظالم وي نو هغه هوسا وي
دلته چې څومره وي مظلوم سترې ستومان دی هغه

خدایه چې سترې پښتانه په وینو و لمپېدل
محکمه هم نه شوله ټوټې ټوټې، اسمان دی هغه

بدلون

عزيز احمد عزيز

مرگ ته نژدې يم خو تر اوسه پوري مړی نه يم
ده ديد په جام دي گرانه ياره اوبه کړی نه يم

زما و غاړې ته خو پري خلگو ډېر جوړ کړي
خو زه پخپله د هيچا د غاړې پړی نه يم

که خدای کول بيرته راحم بيرته به ته ظهير يې
چي بيرته رانشم زه داسي سيلاب وړی نه يم

کلونه وشو چي بېلتون دي په خدا تېروم
تر دې کسب چار شم تر اوسه پکي ستړی نه يم

عزيز د زړه او وجود ټول اختيار چي چا ته ورکړو
هغه جانان وايي چي زه ستا پوروړی نه يم

بدلون عزيز احمد عزيز

دومره مي بار شي يوه خوا نه کيږي
راشه چي يو حاي شو بالا نه کيږي

خلگو وئيل چي جانان نه هپريږي
نه مي مثل دا دي رشتيا نه کيږي

اوس خلک لاره و آسمان ته باسي
زياتي کارونه په ملا نه کيږي

دا ته چي وايي ما به نه يادوي
واوره صفا وایم صفا نه کيږي

پر رنگ مي پېژني هر څوک مټين يم
د شنو چيچنه ده په غلا نه کيږي

چيري چي مينه او مټين ياديږي
څنگه به ذکر زما او ستا نه کيږي

بدلون عزيز احمد عزيز

شه شو چي خبر شوم له نظره ستا
هيله به مي وه خيژي له دره ستا

ما باندي خو دلته خلگو وليدي
نور انتظار نه کوم محشره ستا

ته خو سر تر پايه د صفت وړ يې
کومه ادا و ستايم دلبره ستا

ماته کابل جان، کوټه جنت پکاري
جار له کندهار او پيښوره ستا

مونږ ته خو پس غم په برخه شوی دی
حکه لاري نه خاړو اختره ستا

ورځ د پيلتانه په دغه تپره کړم
لاړ شم پيرته راشم تر ګودره ستا

عزیز احمد عزیز

بدلون

خداي که راله وس او حوصله راکړه
غاړه به دي مروړم زوروره ستا

حکه خو عزیز لا زندگي کوم
ياد وي راسره د زړگي سره ستا

دوه شعرونه

نن مي د خپل زړه خلاف داسي فيصله کړې ده
ما د هغه جانان له مينې نه توبه کړې ده

دا پکي شرط دی چي لپړئ به مي د يار کلي ته
بيا تبليغانو ما د يو کال اراده کړې ده

*زما د يو کال اراده ده

که تبليغيان مي د يار کلي ته لپړينه

بدلون

عزيز احمد عزيز

زړه کښې خو مي ته يې او ستا سترگي دي
ياره ښايستي دي رښتيا سترگي دي

زه دي په اړې اړې کړم ياره چي
سرې لمبې اورو نه که دا سترگي دي

ماته وايي هيڅ حال به ته نه وايي
زه يې څنگه پټ کړم زما سترگي دي

ته مي نور دې سترې ژوند ته وگوره
اوبښکي دي بهيري او دا سترگي دي

په شيريني څوک دي رانه و نه خوري
وينم دلته ډيري بلا سترگي دي

حکمه خو عزيز درپسي ژاړمه
توري دي خوږې دي والله سترگي دي

بدلون

عزيز احمد عزيز

چي په غزل کي مې ستايلي دی خو ته يې هغه
زوی مې! ځان چي مې بللی دی خو ته يې هغه

ويل يې لاس چي مې سره کړي دي خو ستا د پاره
ما چي اختر چاته لمانځلی دی خو ته يې هغه

چي مې وجود کي ساه غړيږي خو هم ستا له وجي
چي ښايسته پرې دغه کلی دی خو ته يې هغه

زه خپله خپل ځان سره جنگ کوم پرې نه پوهېږم
په ما که لږ هم پوهېدلی دی خو ته يې هغه

ته ماته څنگه آزادي ښايي د ځان لاس پوڅي
هغه چي غپ ته يې ساتلی دی خو ته يې هغه

هغې نجلۍ ويل چی بل راباندي ورور عزيزه!
چي مې خپل ځان لره منلی دی خو ته يې هغه

بدلون عزيز احمد عزيز

عمر يې تېر شو خدا نه پېژني
دا خواران خلک سبا نه پېژني

د هغو خلکو واک اختيار دى دلته
شوک چي روا، ناروا نه پېژني

هم يې پر لاس هم يې پر پښو پرېوزي
دا سادگان لا ملا نه پېژني

پروند يې خپل ومه پر خنک ورسره
نن مې مختوره اشنا نه پېژني

دې ظالمانو رانه هر خه وړي
پېغلي گودر او نڅا نه پېژني

قسم په خدای درسره مينه کوي
عزيز ساده دى ريا نه پېژني

بدلون

عزيز احمد عزيز

نظر مي ستا په پښتو سترگو کي
بلا مزي دي په دې دوو سترگو کي

خومري حيا او رنگيني پرته ده
ستا مهذبو ښايستو سترگو کي

خلگو له ما نه به گيلې نه کوئ
ورک لېونی شوم لېونو سترگو کي

حکه خو نه اوږي نظر له تا نه
مينه دي ډېره ده په مړو سترگو کي

عزيز چي داسي له دنيا جلا يم
فکر مي اړ دی په هغو سترگو کي

بدلون عزيز احمد عزيز

هم دي په ورځ هم دي په شپه يادوم
جانانه تا به همپشه يادوم

په دغه عمر کي واعظ را بڼايي
دا سرخوړلي دا توبه يادوم

که ډپر عمرونه گرانه ياره تېر شي
زه به دي مينه پېشته يادوم

زمونږ په وینه باندې خان وهلي
دا شيش محل دغه بنگله يادوم

دا چي کعبه کعبه مې خيږي له خولي
د خپل شيرين جانان کوڅه يادوم

ستا خړي پړي نازولي سترگي
هم په غزل هم په تپه يادوم

بدلون

عزیز احمد عزیز

چي	سره	دواړه	په	خدا	اوسيدو
هغه	محفل	هغه	لهظه	يادوم	

خلور شعرونه

نه په ماڼي راسره وي نه راپخلا دی جانان
نه راته وايي چي د بل یم نه زما دی جانان

کله په ناز مخ رانه واړوي گناه خو نه ده
په قصده نه کوي ملگرو لا پروا دی جانان

د عقاب سترگي، لمړین مخ او دنگه ونه چنار
دا نښانې لري له خلکو چي جلا دی جانان

د عزیز زړه دی د عزیز د سترگو تور دی هغه
د عزیز ځان دی د عزیز د پاره سا دی جانان

بدلون عزيز احمد عزيز

مینه کوم مینه په وار وار کوم
دغه مي روزگار دی دغه کار کوم

په خبر يم ښکلي دي دروغ وايي
بيا هم چي شه وايي پرې اعتبار کوم

شوک چي د وطن په مینه سر ورکړي
زه په داسي خلکو افتخار کوم

خدایه څنگه خوب دی څنگه خلک دي
نه اوري نارې وهم چغار کوم

ياره د راتلو نېټه راوښيه
ډيري مودې وشوې انتظار کوم

دا مي د ناروغ لالي د رنځ دوا
ځکه په ښکړيو شرنگهار کوم

بدلون عزیز احمد عزیز

دومره راته گران دی نازولی دی
زه ورته پر هره خبر جار کوم

کلي ته خبره شوم عزیز راحي
حکّه خو په نیمه شپه سینگار کوم

بدلون عزيز احمد عزيز

مخ شم و هينداري ته ارمان پر خپره و وينم
زه چي ستومانی د خپل جانان پر خپره و وينم

ناست يم شېگيرې وي له يادونو سره لوبې وي
کله چي روڼ ستوري د اسمان پر خپره و وينم

وژاړم بې خوده شم يو داسي کيفيت مي وي
زه چي روڼي اوشکي د انسان پر خپره و وينم

خدایه دې ته څنگه مساوات او روڼا و وایم
هر وخت خپي خاوري د ستومان پر خپره و وينم

زړه نا زړه مزل دي له کلو پر له تړلي يو
بيا يه يو خو نخښي د گمان پر خپره و وينم

خوب وينم عزيز هغه نجلۍ کلي ته بيا راشي
تور داغونه بيا د هغ شيطان پر خپره و وينم

بدلون عزيز احمد عزيز

له هغې کوڅې چې کله پر ما راشي
معطر خيالونه راوړي هوا راشي

تصور کې چې دي جوړ تصوير ته گورم
کله و خاندنم او کله ژړا راشي

زړه ته ډاډ او تسلي ورکوم داسي
بيا به کلي ته هغه دلربا راشي

ملا جان خو په غوږ لاس کښيږدي او لاړ شي
چې خبره چيري هم د رښتيا راشي

څه عجب غوندي رنکونه سره گډ شي
چې زلفان دي د څپرې پر رڼا راشي

نن هغې وئيل عزيز رښتيا مټين دي
تر غوږو مې د مټين زړه درزا راشي

بدلون

عزیز احمد عزیز

درې شعرونه

دا خوبولي سترگي نن بيا په مږو اړوي
نيت يې دى كړى خامخا مي تر توبو اړوي

بيگه يې هم په دغه لاس باندي جامونه نوش كړل
اوس ورته كوره هغه كوتي پر تسبو اړوي

و چالاكي ته يې والله كوته په غاښ پاته شوم
خپله راوړى جنگ هغه پر پښتنو اړوي

بدلون

عزیز احمد عزیز

له خياله نه وځي که هر څومره له ښاره وځي
زړه کي دېره دی چیري اوس له دې مداره وځي

دا څنگه ته یې چي په شپه مي خوب ته هم نه پرېږدي
دا عجب یاد دي په ورځ سړی له کاره وځي

که درته و وایم خفه نه شي جانان مي ته یې
کني په ښار کي ښکلي دومره دي له شماره وځي

په شپه کي راشي سجدې کوي دخان پر درگاه
سهار ملا شي د جومات او له درباره وځي

هڅه مي کړې ده جانانه خلک نه خبروم
شیطاني اوبښکي مي له سترگو بې اختیاره وځي

بدلون عزيز احمد عزيز

ما له خو دي اوس زندگي گرانه کړه
تا چي اي اشنا راسره ورانه کړه

دا چي نه راگوري نه خندا کوي
چا زما په مينه بدگمانه کړه؟

هغو ته تاجونه ورپه سر کړو دوى
چا چي مي د قام وينه ارزانه کړه

بيا دي د ديدار په هيله درغلم
بيا مي خولى ډکه له ارمانه کړه

نن خو يقين راکړه چي ضرور درغم
نن خو خبر خلاسه له امکانه کړه

ولي دي د ست جامونه تش شولو
ولي دي جفا راته پرېمانه کړه

بدلون

عزيز احمد عزيز

منم منم دا حقيقت دی تر جهان مي خوش دی
زه گناه کار خو په دې نه یمه جانان مي خوش دی

و دې غريب اولس ته لار د انقلاب ور ښايي
دا قهریدلي په غضب اخته اسمان مي خوش دی

د هر بدمخي لاري نه گورم عادت مي جوړ دي
چي وي پر تنگ باندي میئن هغه انسان مي خوش دی

زما و ژبه ته یې مینه او شکلا ورکړې
درویش* مي هم د زړگي سر دی او کاروان* مي خوش دی

نه مي تر اوسه له ملا سره حضرت وئيلي
نه مي تر اوسه دا وئيلي دي چي خان مي خوش دی

*درویش درانی

*پیر محمد کاروان

بدلون

عزيز احمد عزيز

څلور شعرونه

بنګه	ليوڼۍ	ده	راته	ښه	ايسي
پيغله	غرځنۍ	ده	راته	ښه	ايسي

حکه	ورته	داسي	حق	حيران	يمه
نخښه	ده	نجلۍ	ده	راته	ښه ايسي

ګراني	بي	تا	گل	او	گلزار	څه	کوم
ستا	د	چم	سيلي	ده	راته	ښه	ايسي

زه	چي	په	ګناه	د	قامولي	کي	مرم
دار	دی	که	زېندی	ده	راته	ښه	ايسي

بدلون

عزيز احمد عزيز

زه به يې اورمه درمانه وايه
څه دي پر زړه دي پر ما گرانه وايه

نن دي له رنگ نه ښکلا کډه کړې
شیریني چا کړلې ستومانه وايه؟

تا خو د نه راتلو قسم کړی وو
څنگه در ياد شومه جانانه وايه

هسي دي زه کړم د جهان تهمني
په ځان دي څه جوړ کړو ارمانه وايه

ولي گونگی شولې په سخته ورځ کې
دا مي تپوس دی قهرمانه وايه

ما ته د بل زده کړي مه را ښايه
که دي څه زده دي نو له ځانه وايه

بدلون عزيز احمد عزيز

هغي وئيل عزيزه! يي ناجوره
که دي رنگ ژر دي له خفگانه وایه

کابل جان ته

والله په ژوند و پوهېدم کابله!
ستا پر کوڅو چي گرځېدم کابله!

چي دلته وم نو يو ژوندی سړی وم
ساه مي شوه بنده چي راتلم کابله!

چي بيا به راشم او که نه خو واوره
تا به تر مرکه يادوم کابله!

بدلون عزيز احمد عزيز

شار دي کوم له ډېره وخته ياره
راشه پر ما تېريري سخته ياره

دا هم ژوندي ماته هم ژوند راکوي
ستا د يادونو شينگۍ درخته ياره

دا ده ځوانۍ غرور زوال له پيدا
آخر به کوز شي له دې تخته ياره

بيا خو به و مروړې دا خپل لاسونه
چي راته و دروي سخته ياره

د کور پر ضد به دي عزيزه! خپل کړم
که پځي نه ومه بد بخته ياره

بدلون

عزيز احمد عزيز

بيا مي قلم او کاغذ يو حای کړو نن بيا کيسه ده
بيا هغه ته يې ورته غوړه شه جانه ستا کيسه ده

لا مو ساه تنگي ټولنيز ژوند تغير نه دی کړی
لا مو پر ژبه د ادم او د حوا کيسه ده

ډېر سترگور مو د خانانو په دربار کي ناست وي
ما اورېدلي چي دروغ دي که رشتيا کيسه ده

لار ورکوی نه شو که دوی لار اخيسته نه کوي
هسي غزلي سره وايو تر وا وا کيسه ده

دا سوکالي او ابادي په دې غلام وطن کي
دا لا له لويو لويو غرونو نه پنا کيسه ده

ريباره دومره رډ جواب او هغه شکلی جانان
دا د هغه نه ده صفا وايه د چا کيسه ده

بدلون

عزیز احمد عزیز

ډېر راته گران دی څه ارځان خو نه دی
زما ژوندون دی تش ارمان خو نه دی

چي په کلو کلو مي حال نه کوي
يار چي هر څوک دی مسلمان خو نه دی

هغه د خپل قدر لږ قدر کوي
هسي بې ځايه مهربان خو نه دی

دا چي د پل په وينه نه اوبيري
دا کار د چا دی د انسان خو نه دی

بيا ننوتې به وي بيا به ورشم
که شي خفه هغه ټاوان خو نه دی

که يې هر څو رټې له دره ځني
عزیز به بيا درځي پشپمان خو نه دی

بدلون عزيز احمد عزيز

نوم به يې اړه وي په خوله کي سپړي
چي کله خای جوړ کړي په زړه کي سپړي

که لېونتوب کي مي قبول کړي هغه
ما خو دي خدای له سره نه کي سپړي

د چا تر دوو سترگو يې قدر کوؤ
نشته يې نور په ګرد* کاله کي سپړي

هغه تر ټولو ښکلو، ښکلی جانان
څنگه يې هېر کړي څنگه وکي سپړي

عزيزه! پاته شي د کور کارونه
چي درته و دري په وره کي سپړي

*کاله: په سيميزه لهجه کي و کھول (خاندان) ته وايي.

بدلون

عزيز احمد عزيز

توري توري شپي دي رڼا نه لرو
ژوند لرو د ژوند مسيحا نه لرو

خان ته د دروغو دلاسه ورکړو
زغم د جدائي په رشتيا نه لرو

موږ مفاد پرست او حرام خور غندو
کرکه له داهسي ملا نه لرو

زړه لرو ايمان لرو ضمير لرو
خه دي که دا ډيره دنيا نه لرو

ورک شي چي ميدان د ننگ او پت راشي
خکه باور ستا په وينا نه لرو

ور مي د زړه بند کړو بالا مه راځه
نوره دي د ناستي هوا نه لرو

بدلون

عزيز احمد عزيز

والله چي زه له خلگو پېل یم که جهان بدل دی
هم مي آرزو هم مي مرام هم مي ارمان بدل دی

خدایه د دین نه د دنیا سو دا لارورکئ اولس
هم مي ملا بدل د کلي او هم خان بدل دی

نه هغه رنگ مآیگري شته نه خدا پر شونډو
چي بې له تا سو په والله اوس مي گزران بدل دی

له هري خوا باندي مرمی د ظالمانو اوري
هغه د میني کلی اوس په قبرستان بدل دی

اوس د حالاتو په پنځو باندي زخمي زخمي دی
دا ستا عزیز نه دی هغه رنگه انسان بدل دی

بدلون

عزیز احمد عزیز

د محبت دی د سکون دی د بقا کلی دی
چي پرې مټين یمه ملگرو د اشنا کلی دی

چا راته وېل چي واوره ډزي کوم مړي کوم
دلته به هېڅ نه راته وایي د ملا کلی دی

دلته که و ژاړو وچاته او پرچا به ژاړو
دلته لوټلی مشرانو په سلا کلی دی

چي راته گل وؤ راته گران وؤ خو هم ستا تر سترگو
چي راته اور دی سرې لمبې دی خو پي تا کلی دی

نه مي پر حال باندي رحمیږي نه مي چغي اوري
څنگه ویده دی دا اوس څنگه ناروا کلی دی

عزیزه! خلک به خبر شي او پیغور به کوي
دا مات بنگري راسره ټول کره شاوخوا کلی دی

بدلون

عزیز احمد عزیز

نور مي ستا له ميني نه توبه وکړه
نن مي زړه کي دغه فيصله وکړه

زما د زني خال او بارخوگان ستا دي
ووايه! خو خير دئ مسخره وکړه

بيا که راله نه راتلې پرې پايښ به
ته خو د راتگ يوه وعده وکړه

ما دي کتل لارو ته، ته نه راتلې
نن يې په خوږه ژبه گيله وکړه

دلته به د امن جنډۍ جگي شي
وخت راسره داسي زمزمه وکړه

زه عزيز په دې باندي خوشحاله يم
نن مي ستا د هجر فاتحه وکړه

بدلون

عزیز احمد عزیز

چا رانه زړه یوړو او چا راله تاوان کړی دی
د مینې ښار کي مي هم سود کړی هم زیان کړی دی

هغې نجلۍ څه په معصومه انداز داسي ویل
ته خو زما یې تا خو ما سره پیمان کړی دی

زما د کلي مَلا ماته څنگه لاري ښايي
ته راته و وایه تا کوم کار د انسان کړی دی

زه خو دي هره ورځ په اوښکو یادوم جانانه
و وایه تا راپسي کومه ورځ خفگان کړی دی

عزیز په دې باندي ډاډه یم او خوشحاله اوسم
د زړگي سر د محبت راسره قرآن کړی دی

بدلون

عزيز احمد عزيز

په مرمړين لباس پوښ شوې ده په خيال به راشي
هغه به هر څه په ځان پوري کړي سنډال به راشي

چي ته به هم راپسې ژاړې زه به هم تنها يم
دامي گمان نه وو چي گراني داسي حال به راشي

موږ خو تېر هم په وينو رنگ کړو دا به هم داسي وي
تاسو يې لار څارئ، دی ستاسو نوي کال به راشي

خير دی که نن مي د دستار سرونه دار له بيایي
دا مي يقين دی وخت به بل وي او په سوال به راشي

بيا به د حق په اذان وينښ کړي دا پېغمه اولس
بيا به نارې کړي پر منډر هغه بلال به راشي

عزيزه! تل به د هجران ترڅه وختونه نه وي
بيا به شو موږ غاړه غړۍ شپه د وصال به راشي

بدلون

عزيز احمد عزيز

نه مي محل ته ضرورت نه مي دنيا په کار ده
د وخت تيارو ته مي يو خرک يوه رڼا په کار ده

نه سرخوړلی طيب پوه شو نه ما حال بيان کړو
د زړه زخمو له مي دا ستا يوه خدا په کار ده

ما ته عېث دی د دروغو نه که ډک وي کتاب
ما ته يوه خبر په کار ده خو صفا په کار ده

زه پرې خوشحال يم خو دا نه چي جنازې ترې باسم
ماته د امن او د ميني پښتونخوا په کار ده

دا نه د ننگ دي نه د دين زياتي را پاتي شلو
دې ځنگېدلو ملايانو له دعا په کار ده

عزيزه! دلته د پېوسو د مُسکا د پاره
د دې غټانو په کورو کې لږ ژړا په کار ده

بدلون

عزيز احمد عزيز

نه چا ورخپل کړم نه يې مرستي ته لاسونه راکړل
قسمته تا راته بلا ډير تکليفونه راکړل

په چا چي ناز مي کاوؤ شوک چي مي د خنک سپړی وؤ
نن راته هغه جانان رد ډېر جوابونه راکړل

حکه دي زه مدام په ياد لرم هېرپرې مي نه
تا راته گرانې د وفا ډېر قسمونه راکړل

نه دم پيوند کړو، نه يې وس د داروگانو لرم
په داسي وخت کې دي خالقه پرهرونه راکړل

د زړگي تنده به پرې ماته کړې عزيز جانانه
هغه چي تله راله يې لاس کي تصويرونه راکړل

بدلون

عزیز احمد عزیز

نه انساني رضا ته گوري نه يې زړه خوږيږي
د کاني زړه لري هغه کاني په څه خوږيږي

خو ورته و وايه ظالم يې سر دي نه پرېکوي
زوی مړې! ولي دي په حق وئيلو خوله خوږيږي

دا جنوني جذبې دي اف يې تر خوله نه راخيژي
کني نو څنگه څوک په دومره وهل نه خوږيږي

چي نه شرميږي په پېغور د سترگو تور نه لري
کني په سترگو کي چي لږ لري اوبه خوږيږي

چي څوک مظلوم پر مخکې باندي کړي ناحقه زهير
ما اورېدلي په قبرو دننه مړه خوږيږي

عزیز د داسي لېوني احساس خاوند دی چانه!
هم دي راتگ باندي خوږيږي هم په تله خوږيږي

بدلون

عزیز احمد عزیز

د هر جابر پر هر يو جبر مي ناره کړې ده
که مخ ته دار هم وي خبره مي يوه کړې ده

لکه مُلا له حق ويلو له رشتيا خبرو
ما له توبې نه خاص په دغه شان توبه کړې ده

وجود مي اور واخست او زړه مي له جهانه تور شو
نن راته ورور د ورور د مرگ داسي کيسه کړې ده

بالا مي وس نشته چي ولاړ دي شم له څنگه سره
نور دي پريږدم نوره مي هوډه پښتنه کړې ده

نه پخلا کيږي نه خبري د جهان زغمای شم
د خپل عزيز جانان پر کور مي مرکه کړې ده

بدلون

عزیز احمد عزیز

په ژوند ستو مانه راسره وي د ارمان خبري
خدايه چي څوک به راله راوړي د جانان خبري

واړه درواغ دي چي باور ورباندي هېڅ و نکړئ
د دې مفتي خبري او د هغه خان خبري

نوردي د کلي هر سړی په کردار ښه خبر دی
نور دي په خوله کې بدي ښکاري د ایمان خبري

دلته که وائې راته وایه د کاروان په حقله
دلته مي نه خوښیږي کوره د څاروان خبري

راشه پخلا شو راشه بیرته به شو غاړه غړۍ
راشه چي و باسو له میانه د خفکان خبري

ته راته وایه زما عزیزه! ستا غزل مي خوښه
هغې وئیل په کار مي نه دي د جهان خبري

بدلون

عزیز احمد عزیز

مخ ته مي و نيسه هينداره راغلم
د سترگو توره له سينگاره راغلم

سترگي مي ستا په سترگو نه وليدي
په خالي لاس ستاسو له ښاره راغلم

بيا مي د تگ تنده شوه بيا به ورځم
خو واره ولاړمه خو واره راغلم

بيا به دي سم د ځان په زور خبر کړم
که چيري يو وار پر قراره راغلم

درپسي خپل کلی وطن مي پرېښود
زما عزيزه! ستا د پاره راغلم

بدلون

عزيز احمد عزيز

نه مې د کرکه له چا کړې نه ثقت کړې دی
ما په ټول عمر کې ملگرو محبت کړې دی

پرون دي ږغ راته ډیر تند نن خندویه ښکاري
شک مې یقین شو چي دي بیا جوړ مصلحت کړې دی

چاچي مې قام او قامولۍ له د زیان پرېکړه کړې
له داسي خلکو مې پېشکه بغاوت کړې دی

نن په ټناکو پښو ورځمه نن یې چیري پرېږدم
نن راته هغي ښایستې د خولگۍ ست کړې دی

ما همپشه ملي دشمن په گوته کړې وروڼو
ما همپشه ږغ د یووالي پر ملت کړې دی

څوک چي ما وژني څوک چي ما پر دنیا نه خوشوي
زما ملا د هغو خلکو امامت کړې دی

بدلون عزيز احمد عزيز

زما یتیم ارمان دي خپل کړی او پرې و رحمېدې
درنه قربان پر خپل عزیز دي شفقت کړی دی

څلور شعرونه

ازادي څه ته وايي دلته تر قفسه ژوندون
څه ده حالاتو بې رځي ده څه بې وسه ژوندون

دوئ چي سر وځوري وائي مړ نه دی شهيد شو لالی
خو زما په برخه وي ملگرو تر نفسه ژوندون

باداره! څنگه ځان ځانۍ دي کړې په موږ راځېدې
تر سو به دلته تېروؤ داسي بې کسه ژوندون

دا پر سکونه ژوند خو وروڼو بزدلان تېروي
سړی خو هغه دی چي واخلې له محبته ژوندون

بدلون عزيز احمد عزيز

سترگي يي زور لري چي ما پخلا ڪري
ترې مرور شم دوى مي بيا پخلا ڪري

هغه قاتل د پښتنو دى واورئ
خوڪ چي د دې عصر ملا پخلا ڪري

که د پرېدو په لمسون نه ٿېر وځو
خداى به مو ٽول عمر پخلا پخلا ڪري

راشه چي خپله مرکه شو سره
نشته هيڻ خوڪ چي ما و تا پخلا ڪري*

هغي وئيل ما دي په اور پخه ڪري
خو زما عزيز دي خامخا پخلا ڪري

*جانانه راشه چي پخلا شو
زما وستا خوڪ دي چي موږ پخلا ڪوينه

بدلون

عزيز احمد عزيز

پر تا مي وړي دي جانانه له مودو خبري
مه کوه زياته خو نو مه کوه د تلو خبري

چي ترې اوډر شم بيا يې هيڅ په خيال کي نه ورځمه
هغه کوي راسره هسي تر ليدو خبري

نوري عبث دي که يې هر سړی کوي جانانه
خبري دي که هم خو ستا تر گائيدو خبري

بيا خداى خبر څه وخت يو ځاى شو نن مي دا و منه
نن به کوؤ سره اشنا تر لمر ختو خبري

لکه شکري، لکه قند، لکه د شات خوږې دي
تر گل نازکي دي پستي دي تر اوبو خبري

عزيز خو نه غواړم چي څوک هم له تا څه و وايي
تا ته چران يم چي پر ما دي شي پېرزو خبري

بدلون عزيز احمد عزيز

څنگه دي وستايم څه چل نه راځي
ژبه مي ګونګه د غزل نه راځي

سر دي قلم شه دا دي څنگ و ويل
ولي به سوله پر کابل نه راځي

خير دى که يوسي دنگ محل د سامراج
خوني سيلاب دي پر کوډل نه راځي

شکر ژوندي خوشحال خاني فکرونه
خوبونه مه وينئ مغل نه راځي

اوس پسرلى شو بې له تا پسرلى
اوس خوشبوياني د سنبل نه راځي

دا تيارخور دي په غضب اخته شي
عزيزه! مری دي پر اتل نه راځي

بدلون

عزیز احمد عزیز

د نظمونو پرڅه

بدلون

عزيز احمد عزيز

اوس هغه د وير کلي وو

ملگرو لارم په اُميد د گودرو تر کلي
د شلورو ننگيالو پښتو تر کلي
تر هغه کلي چي به تل پکي خدا خوره وه
په هر طرف به د پښتو پت و حيا خوره وه
چي بي له لري خلک راغلل د ديدن د پاره
د خوشحالي په تمنا د دې گلشن د پاره
چي به يې پيغلي په خدا تلې او خوشحاله به وې
ددې فضا په رنگينيو کي بي حاله به وې
هغه وطن هغسي نه وو اوس د وير کلي وو
هغه گلشن په وينو سور وو ډير زهير کلي وو
هغه تنکي تنکي خوانان واړه بي کوره ولو
شه بي باباخه بي خورکۍ او شه بي موره ولو
په وينو سور وو هغه ښکلي نازولي وطن
په چيغو سر وو په دردونو دردېدلي وطن

د ښکلا رنگ د ماشومانو په ژړاکي ورک وو
هغه گلشن اوس د مرمیو په برېښنا کې ورک وو
ډیري د قدر وړ شملې تر خاورو لاندې ولې
د خدا گانو ډکې خولې تر خاورو لاندې ولې
د هغه کلي خلک واړه مهاجر له کلي
د بل په هیله وو وتلي در په در له کلي
هغه د خټو په کورو کې اوس څوک نه اوسېدل
په هغه ښکلو منظرو کې اوس څوک نه اوسېدل
هغه د گلو وطن نه وو اوس د جنگ کلی وو
د ظالمانو بې دردانو په لاس ږنگ کلی وو
د خوشالۍ سندرې نه وې د ښکلا وطن کې
پښتون بې قدره وو اوس هم په پښتونخوا وطن کې
د ډیرو خویندو لوپټې د ورور په وینې ولې
د نازنین اولاد په غم مېنډي غمجنې ولې
هغه د تنگ ظلمیان مې ټول د غم پر کلی پراته
عزیزه! وگوره بې قدره نازولي پراته

بدلون

عزیز احمد عزیز

چيري چي اوشڪي تر گر پوانه رسي

پر	داسي	سيمه	مي	نظر	لگيدو
چيري	چي	کاني	مو	پر	لگيدو
چيري	چي	نه	پيڙني	ستري	خلگ
چيري	چي	وتري	په	پري	خلگ
چيري	چي	اوشڪي	تر	گر پوانه	رسي
چيري	چي	لورہ	تر	انسانه	رسي
چيري	چي	ظلم	وي	تياره	اوسيڙي
چيري	چي	علم	پوهه	نه	اوسيڙي
چيري	چي	حق	وي	له	حقداره
چيري	چي	ڪل	وي	له	ڪلزاره
چيري	چي	ختمه	د	وروري	جذبہ
چيري	چي	زور	د	حان	حاني
چيري	چي	بل	وي	د	نفاق
چيري	چي	شل	وي	د	همت
					لاسونه

بدلون

عزیز احمد عزیز

چيري	چي	وڙني	پٽصوره	خلگ
چيري	چي	ورک	له دستوره	خلگ
چيري	چي	ولي	مسجدونه	خلگ
چيري	چي	بايلي	ايمانونه	خلگ
چيري	چي	و باسي	له کوره	خلگ
چيري	چي	و شري	په زوره	خلگ
چيري	چي	ويني	وي دردونه	اوسي
چيري	چي	ظلم	وي اورونه	اوسي
په	داسي	حال	کي پښتانه	اوسيري
چيري	چي	نوره	دنيا نه	اوسيري
دنيا	يوه	ده	په سلا	مو ولي
تاريخ	د	گراني	پښتونخوا	مو ولي

عزیزه! اوس لاهم ويده دی پښتون
 د خان له حاله خبر نه دی پښتون

بدلون

عزیز احمد عزیز

یووالی دلتہ نشته

زړه مي شين دی لويه خدايه
خه ناورين دی لويه خدايه
دغه څنگه زندگي ده؟
هرې خوا ته ځان ځاني ده
بس که سوځو که نهر يو؟
يو له بله ناخبر يو
دنیا ټوله په سلا شوه
هر طرف ته واويلا شوه
چي ځاين يمه ترهگر يم
زه ده هرې بدی سر يم
زه ظالم يم زه مختور يم
زه د هر ناولي ورور يم
خو اوس هم په خوب ويده يم
لا په هيڅ باندي پوه نه يم
ما په هره کولی ولي
سره گډ دي ټول ښاغلي

بدلون

عزیز احمد عزیز

زما سر له تنه پرې شي
زما پر کلي غلبې شي
قاتل زه يم مقتول زه يم
زهير زه يم فضول زه يم
زما وينه بې بها ده
تويوي چي يې روا ده
چي هر غم زموږ مېلمه دی
چي وطن مو هديره دی
چي اوروڼه دي لمبې دي
چي په هر لور غلبې دي
بس هم دغه مو ګناه ده
چي يووالی دلته نشته
چي يووالی دلته نشته

بدلون

عزیز احمد عزیز

ها د اخلاقو یوه حسینه دنیا

په	شپه	پېغمه	په	قرار	ویده	ووم
د	رون	سپا	په	انتظار	ویده	ووم
خو	چي	راپاسیدم	تیاره	خوره	وه	
پر	رون	نظر مي	توره	شپه	خوره	وه
یو	داسي	غر مي	تر	غوړو	شولو	نن
بدن	مي	ټول	په	رپېدو	شولو	نن
وائي	جانان	دي	په	ارمان	تللي	دی
د	زړگي	توان	دي	په	ارمان	تللي
نور	به	يې	ته	پر	دنیا	نه
بیا	به	هغه	مسیحا	نه	ووینې	
اوس	تر	قیامته	هغه	نه	راکښني	
هغه	په	دارنگه	سفر	تللی	دی	
چیري	چي	بیرته	ستېنده	نه	لري	
په	داسي	لاره	مسافر	تللی	دی	
زړه	مي	راډک شو	ما	ویل	یه	پاداره!!!!
ولي	دي	داسي	کړو	جلا	پېواره؟	

بدلون

عزیز احمد عزیز

ټول ارمانونې نیمه خوا پاته شول
 یاران یې ټوله پېنوا پاته شول
 په داسې گل ځواني رخصت ولي شو؟
 داسې باب بند د محبت ولي شو؟
 هغه پر تنگ مټین او ستر مبارز
 د هر سړي د زړگي سر مبارز
 هغه پښتون او هغه نر مبارز
 د هر وجود د هر بشر مبارز
 ها د اخلاقو یوه حسینه دنیا
 هغه د مینې یوه رنگینه دنیا
 هغه د خوار اولس د سترگو تور وو
 د هر پېوزله او لاچار غمخور وو
 د تورو خاورو بندیوان ولي شو؟
 داسې جدا رانه جانان ولي شو؟
 خو خدایه! ستا په فیصلو کې څه کار؟
 زموږ په لنډو او اوږدو کې څه کار؟
 ته چي هر څه کوې خو ستا رضا وي
 ستا په رضا کي د هر چا رضا وي

گران گوندي ملگري شهید اکرم مبارز ته.

بدلون

عزیزا حمد عزیز

یوه کیله او مدعا

زما خښتنه زما پاداره!

زما لوی پروردگاره!

یو وړه غوندي کیله ده

له گناهو مي توبه ده

خو!

یوستړی شان فریاد دی

دا خبر کور چي مي برباد دی

دا چي اورم غلبلي دي

دا د اوشکو قافلي دي

دا چي سرې ويني بهيري

دا چي کډي دي بارييري

دا چي سترې شان تصویر دی

دا چي هر کس مي په وير دی

دا چي خوندي مي بې کوره

په ژړا ژاړي سر توره

دا د کوم جرم سزا ده؟

بيا مو کړې څه گناه ده؟

یو وړو کي شان مدعا ده
توقع مو پس یو ستا ده
چي موږ سترې په قرار کړه
راپخلا بیرته بهار کړه
دشمنان مو خوار او زار کړه
زموږ خړ وطن گلزار کړه
زموږ گران وطن سمسور کړه
زموږ بې کوره خلک پر کور کړه
بس یوالی رانصیب کړه
موږ و یو بل ته قریب کړه
نور له دې جنگونو سترې
موږ له دې مرګونو سترې
زموږ دغه سوال پوره کړه
موږ په سوله ټایسته کړه
ژوند مو سوله ، بقا سوله
عزت سوله ، حیا سوله ...

یوه تحفه

پوهیږم نه چي يې دانه دانه کړم
که يې کړم هار وه خپلي غاړي لره
هغې سپوږمۍ رنگه حسيني نجلۍ
هغې نازکي نازنيني نجلۍ
راته يو دارنگه ډالۍ کړې ده
دا پير زوينه ليوڼۍ کړې ده
چي يې ژوندون ته حوصله راکړې
هغې نجلۍ راله تحفه راکړې

عزیز احمد عزیز

بدلون

یوه عارضه

یوه عارضه لرمه
درنه زما محبوبې
پوهېږم یې مجبوره
اې د وفا محبوبې

نور انتظار وخوړم
ستا د دیدن انتظار
بالا کولای نه شم
دغه ویرجن انتظار

راشه زموږ کلي ته
په لمبو تور سوی یم
د پلټانه له لاسه
زه لکه سکور سوی یم

عزیز احمد عزیز

بدلون

منم تحفې دي راځي
خو زړه سکون نه لري
ستا د وصلت تپاکچن
تاب د پلټون نه لري

نه ماښجن یم له تا
نه څه گيله لرمه
راشه لږ حال مي وکه
دا عارضه لرمه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library